

Planul lui Dumnezeu

Transformați după Chipul lui Hristos

Voi fiți **desăvârșiți**, după cum și Tatăl vostru cel **ceresc este desăvârșit**. (Matei 5:48)

Petru Loga

Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca **El să fie cel întâi-născut dintre mai mulți frați.** (Romani 8:29)

Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și **învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit** în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine. (Coloseni 1:28-29)

Cuprins

Introducere	4
Doar iertați de păcate – Acesta este Planul lui Dumnezeu?.....	5
Jertfa de la cruce – Rolul ei în planul de mântuire	8
Lucrarea de zădărniciere a planului lui Dumnezeu	9
Imperiul lui Satan - Marile organizații religioase	11
Evanghelia incompletă - O lucrare de rătăcire!.....	12
Falimentul Evangheliei incomplete.....	18
Planul lui Dumnezeu - Refacerea chipului Său în om.....	20
Desăvârșirea omului în planul lui Dumnezeu	23
Modelarea chipului lui Dumnezeu în noi	26
Atrași de frumusețea inimii Lui	28
Soția Lui s-a pregătit	31
Frumusețea Domnului Isus	33
Trebuie să trăim cum a trăit Isus!	34
Școala Lui Hristos	42
Atrași mai mult de frumusețea întunericului	47
Întrebări și cercetare personală.....	48

Introducere

Venim pe lume, ne pregătim pentru viață, muncim, avem copii, nepoți, ne bucurăm mai mult sau mai puțin de această viață iar apoi, totul se termină la mormânt. Se pare că aceasta este tot ce viața ne poate oferi. La o privire mai atentă putem observa că majoritatea oamenilor de pe glob doar consumă această viață și nu sunt preocupați dacă mai este ceva după moarte.

Credem că cel mai important lucru din această viață scurtă pe care o trăim este ca fiecare să cunoaștem cu exactitate planul lui Dumnezeu cu privire la noi oamenii, să cunoaștem ce scop a avut Dumnezeu când l-a creat pe om.

Prin această broșură dorim să îți oferim un răspuns cu privire la scopul acestei vieți pe care o trăim pe acest pământ. Ne dorim ca cele scrise, să fie un ghid pentru aceia care cred în inima lor că Dumnezeu este creatorul, atât al Universului cât și al nostru.

Observăm că atunci când suntem puși să dăm un răspuns cu privire la ce va fi după ce se consumă această viață și ce trebuie să facem pentru a trăi veșnic în Împărăția lui Dumnezeu, marea majoritate a oamenilor trăiesc în ignoranță totală.

Datorită ignoranței, se poate vedea astăzi, câte mulțimi de oameni sunt manipulați cu diverse teorii care ne explică cum se poate ajunge în Împărăția lui Dumnezeu.

Una din ele este teoria purgatoriului. Această teorie spune că poți obține iertarea păcatelor prin plata indulgențelor, lucru care îți asigură intrarea în Împărăția lui Dumnezeu și implicit viața veșnică.

În ortodoxie, regăsim pomenile și rugăciunile pentru cei morți, apoi vămile prin care trebuie să treacă cel ce a murit și multe altele prin care omul speră că va putea să-și cumpere într-un fel sau altul, iertarea de păcate.

În aceeași situație sunt și majoritatea bisericilor evanghelice, protestante și neoprotestante. Încredințarea generală este că dacă îl admirăm pe Dumnezeu pentru ce a făcut pentru noi, dacă credem în jertfa de la cruce, dacă ne vom mărturisi păcatele, dacă vom avea o formă de evlavie, vom obține mântuirea care constă doar în iertarea păcatelor.

Se pare că foarte puțini conștientizează că pocăința și credința în jertfa de la cruce sunt doar câteva din lucrurile pe care omul trebuie să le facă la începutul vieții de credință. Se observă ușor că lipsa de cunoștință a scripturilor este unul din lucrurile care îl țin pe om în această ignoranță. (Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Matei 22:29)

Majoritatea dintre noi se opresc la pocăință, la lucrarea de la cruce... la legământul în apa botezului, la iertarea păcatelor și aici se oprește pentru mulți

lucrarea de mântuire, fără să se conștientizeze că în **planul lui Dumnezeu** este prevăzută atât restaurarea cât și **desăvârșirea caracterului omului**.

Aproape nimeni nu crede că pentru a fi găsiți vrednici de viața care ne așteaptă în Împărăția Sa veșnică, trebuie să creștem ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (El a dat pe unii apostoli; pe alții... păstori și învățători, pentru **desăvârșirea sfinților, până vom ajunge toți** la starea de om mare, la **înălțimea staturii plinătății lui Hristos**. Efeseni 4:11-13)

Acest plan perfect al lui Dumnezeu a fost făcut în veșnicii, înainte de a fi creat omul. Scopul Tatălui ceresc a fost de a face frați Domnului Isus și este cel mai complex și măreț plan întocmit vreodată.

Doar ierțați de păcate – Acesta este Planul lui Dumnezeu?

În paginile care urmează ne propunem să cercetăm amănunțit planul lui Dumnezeu, despre care, dacă suntem sinceri, trebuie să mărturisim că nu am aflat prea multe lucruri atunci când am început căutările noastre spirituale.

Fiecare din noi, când am ajuns într-o biserică, am primit de la ei ochelari cu un filtru doctrinar confesional cu care să citim Biblia. Am studiat Biblia cu ochelarii lor și ne-au învățat ce trebuie să facem pentru a fi mântuiți.

Majoritatea dintre noi am fost învățați că Dumnezeu a făcut totul pentru noi, că prin credința în jertfa de la cruce se obține mântuirea care constă în iertarea păcatelor. Am fost învățați că nu se poate ajunge la **desăvârșirea caracterului**, că nimeni nu poate adăuga ceva la lucrarea de mântuire făcută la cruce.

Astfel, mulți au fost încredințați că după nașterea din nou, Dumnezeu este undeva departe și nu se implică prea mult în viața omului. Mulți înțeleg că lucrarea Duhului Sfânt cu omul, se limitează doar la câteva lucruri exterioare, cum ar fi vorbirea în limbi, câteva minuni, prorocii, fără ca Duhul Sfânt să se implice direct în transformarea omului pentru a-i desăvârși caracterul.

Ne rămâne, astfel, să presupunem că Dumnezeu ne va desăvârși printr-o formulă necunoscută de noi, care o va aplica după moartea omului.

Și cam la această primă parte rămân majoritatea dintre noi. Am mers la biserică, am avut scaunul nostru, ne-am mărturisit păcatele, ne-am botezat, am cântat, am susținut învățăturile bisericii de care aparținem, am trăit o viață mai evlavioasă, am fost pe la bolnavi și vom intra astfel în Împărăția lui Dumnezeu.

Am fost învățați că nu vom intra pentru ce am făcut noi, ci pentru că am obținut iertarea păcatelor prin har, prin credința în jertfa Lui, pentru că nu este om fără păcat.

Însă pentru a ajunge în Împărăția cerească, pentru a fi mântuit, standardul Împărăției lui Dumnezeu are cerințe foarte stricte; niciun om nedesăvârșit nu poate intra în Ea. (Nimic întinat nu va intra în ea. Apocalipsa 21:27; Voi fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

Omul trebuie să aibă un răspuns credibil la aceste cerințe ale lui Dumnezeu. Așa că întrebarea care trebuie să ne-o punem fiecare este: Ce ne cere Dumnezeu, care este partea noastră pentru a avea parte de mântuire?

Cu privire la această cerință, învățătura Sfințelor Scripturi ne descoperă tot planul lui Dumnezeu care are ca obiectiv **desăvârșirea caracterului**, aceasta presupunând că omul păcătos trebuie să se nască din nou și să crească ca ucenic în școala Lui Hristos, până va ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

La scurt timp de la înălțarea Domnului Isus la cer, pe lângă învățătura Domnului și cea a apostolilor (**doctrina desăvârșirii caracterului omului**), Satan a venit cu o doctrină falsă (**doctrina iertării păcatelor**), care oferă o mântuire fără costuri prea mari, limitându-se doar la iertarea păcatelor.

Învățătura Scripturii ne spune că pe lângă iertarea păcatelor prin jertfa de la cruce, trebuie să ajungem și la desăvârșirea caracterului nostru; lucru care necesită răstignirea firii pământești (dezbrăcarea de omul vechi) și transformarea omului (**îmbrăcarea cu omul nou** făcut după chipul lui Dumnezeu).

Pentru a ajunge la **înălțimea staturii lui Hristos**, învățătura Domnului Isus prevede că omul trebuie să se încreadă deplin în Cuvântul lui Hristos, apoi trebuie să se pocăiască, să se lepede de sine și să facă un legământ de ucenicie care are obiectiv ca ucenicul să ajungă ca Învățătorul său. (Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui și robului să fie ca Domnul lui. Matei 10:25)

Orice om, cât de simplu ar fi, înțelege că dacă cineva ar fi la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, dacă ar avea îndelunga Lui răbdare, dragostea Lui, blândețea Lui... ar avea intrare liberă în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este singurul lucru pe care ne putem baza și care ne dă deplină încredere în ziua judecății.

Astăzi sunt foarte puțini care să accepte și să pună în practică această doctrină a desăvârșirii caracterului omului. (Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt pe calea mântuirii? El le-a răspuns: Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre și nu vor putea. Luca 13:23)

La o privire mai atentă, putem remarca ușor că cei mai mulți aleg să rămână la mântuirea care constă în iertarea de păcate prin credința în jertfa de la cruce.

Doctrina ispășirii sau iertării de păcate. Satan, prin slujitorii lui, a venit cu o învățătură ieftină, care spune că omul nu poate birui păcatul și Dumnezeu

reduce mântuirea doar la iertarea păcatelor. În această doctrină falsă, se regăsesc mai multe oferte, prin care poți ajunge mântuit.

Este o primă învățătură, specifică primelor secole dar care este de actualitate și acum. Este o ofertă ieftină, cu care Satan vine la omul ignorant care nu cunoaște nici Scripturile, nici cerințele lui Dumnezeu. Această învățătură îi dă asigurare omului că mântuirea se reduce doar la iertarea păcatelor și se obține prin plata indulgențelor, a pomenilor, ritualurilor... (regăsim aici catolicismul și ortodoxia)

Această ofertă este primită ușor de omul păcătos care nu cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că îl lasă să-și trăiască viața în firea pământească și îi asigură o formulă ieftină prin care poate obține mântuirea.

O altă învățătură, tot ieftină, îl încredințează pe om că nu poate birui păcatul și că mântuirea se obține **"numai prin credință"**, prețul pentru iertarea păcatelor nebiruite fiind plătit de Domnul Isus. (regăsim aici confesiunile protestante, vezi reforma lui Luther, Calvin...)

Această ofertă a lui Satan îl încredințează pe om că desăvârșirea caracterului nu este posibilă și îi dă tot o formulă ieftină prin care obții mântuirea. Crezi în jertfa de la cruce și obții mântuirea care se reduce tot la iertarea de păcate. (a plătit Domnul Isus)

Mai este o a treia învățătură, care este mai aproape de planul lui Dumnezeu. Ea se adresează celui care nu se mulțumește cu aceste oferte ieftine și care caută viața veșnică mai cu atenție.

Această învățătură spune că mântuirea poate fi obținută prin credința în jertfa de la cruce, prin pocăință și urmată de o formă de evlavie, de o sfințire parțială, dar nu are ca obiectiv lepădarea de sine, ucenicia și ajungerea la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (regăsim aici mișcarea neoprotestantă)

Regăsim în această doctrină, nașterea din nou și o viață de sfințire, dar fără biruință asupra păcatului, încredințarea generală fiind și în această învățătură că desăvârșirea caracterului nu este posibilă în această viață.

Se poate observa ușor că pocăința, urmată de sfințire incompletă, (o formă de evlavie) fără lepădare de sine, care mai lasă loc trăirii și în firea pământească care nu are o finalizare reală, nu îl aduce pe om la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (este cazul omului care mai păstrează lucruri din firea pământească; lăcomia, mânia, vorbele goale, munca la negru, defăimarea, mersul la mare, pierderea timpului pe facebook, youtube...)

Este destul de clar că omul care îmbrățișează această învățătură în care rămân păcate nebiruite, este nevoit să rămână la doctrina iertării de păcate.

Aceasta presupune că desăvârșirea urmează să o facă Dumnezeu printr-o formulă necunoscută, în clipa morții sau la înviere.

Putem remarca că Satan pentru a înșela pe omul care nu face din mântuire ținta cercetării stăruitoare, s-a folosit pe lângă pomeni, indulgențe... și de jertfa de la cruce, oferindu-le oamenilor o mântuire fără costuri prea mari din partea lor.

Pentru a nu fi înșelați este foarte important să cercetăm care este rolul jertfei de la cruce; să știm ce loc are sacrificiul Domnului în planul de mântuire.

Jertfa de la cruce – Rolul ei în planul de mântuire

Jertfa de la cruce face parte din planul lui Dumnezeu și are un loc bine definit în acest plan. Nu putem diminua importanța jertfei de la cruce pentru că fără de ea omul nu poate ajunge la mântuire.

Planul lui Dumnezeu prevede restaurarea omului păcătos în care este inclusă curățarea de păcate prin jertfa de la cruce. Însă planul lui Dumnezeu este mult mai complex și nu se limitează numai la curățarea păcatelor prin jertfa de la cruce, ci are în vedere și desăvârșirea caracterului nostru.

Credem că este foarte limpede pentru toți, că omul păcătos nu putea prin faptele lui bune să plătească prețul răscumpărării. (Efeseni 2:9) Trebuia ca cineva fără păcat să moară pentru aceasta și acela a fost Domnul Isus. (... Sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși. Evrei 7:26)

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea Diavolului, pentru a putea fi curățați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a putea fi răscumparați și pentru a face posibilă nașterea din nou și strămutarea în Împărăția Lui, Fiul lui Dumnezeu a acceptat să moară pe cruce. (... să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om care se pocăiește de faptele lui rele, care se leapădă de sine și se încrede în El. Omul nu poate veni cu faptele lui pentru a obține iertarea de păcate. (Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. 2:8-9) Jertfa de la cruce face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea. (El... ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Sacrificiul Domnului Isus face acest lucru pentru a putea fi puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea noastră. (... sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbați în același chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Jertfa de la cruce face posibilă intrarea în școala Lui și este începutul uceniciei pentru cine hotărăște să se lepede de sine și să intre în legământ cu Domnul. Aflați în procesul de schimbare până ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, păcatele făcute accidental, fără de voie, ne sunt curățate prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină... avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță... 1 Ioan 1:7)

Jertfa Domnului nu ne va fi de nici un folos dacă după nașterea din nou, după intrarea în legământul cel nou vom păcătuim cu voia. (Dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit și va batjocori pe Duhul harului? Evrei 10:26, 29)

Lucrarea de zădărnire a planului lui Dumnezeu

Satan s-a folosit pe tot parcursul istoriei de tot felul de șiretlicuri pentru a-l împiedica pe om să înțeleagă ce scop are Dumnezeu cu el. Acolo unde nu a putut să înșele omul cu indulgențele sau pomenile, a venit cu credința în jertfa de la cruce, a accentuat rolul ei arătând că este singura soluție prin care poți fi mântuit.

Pe baza aceleași îndoieli pe care a strecurat-o Evei cu întrebarea "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat?" folosindu-se de faptul că nu este om fără păcat, a lucrat și a strecurat îndoiala în mintea oamenilor încredințându-i că nu este posibil să ajungă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

El a strecurat îndoiala în inima omului că porunca Domnului: "**Fiți desăvârșiți**" nu poate fi împlinită. A lucrat intens ca omul să nu înțeleagă scopul lui Dumnezeu, pentru ca acesta să nu înceapă viața de ucenic în școala lui Hristos.

Ar fi bine să ne întrebăm fiecare: Are această doctrină, " a mântuirii doar prin **iertarea de păcate**", un fundament biblic? Să ne întrebăm cu sinceritate: Cui poruncește Domnul Isus: "Voi fiți, deci, desăvârșiți." (Matei 5:48)

Să ne întrebăm: Domnul Isus nu spune adevărul? După ce ne-a poruncit să fim desăvârșiți, ar putea să ne spună: Nu, nu este adevărat ce am spus, pentru că nu este posibil. Am spus doar așa informativ, dar nici un om nu poate ajunge la desăvârșire.

Pentru cine are ochi să vadă, Sfânta Scriptură spune în mod categoric, că toți trebuie să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Și El a dat pe unii... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11)

Putem remarca ușor că apostolul Pavel a lucrat ca să împlinească acest plan al lui Dumnezeu, ca să înfățișeze pe orice om desăvârșit și că aceasta este lucrarea încredințată lui. (Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca **să înfățișăm pe orice om, desăvârșit** în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine. Coloseni 1:28-29)

În planul lui Dumnezeu a fost prevăzut ca ființa creată de El să ajungă să aibă chipul lui Hristos. (Toate lucrurile lucrează împreună ...spre binele celor ce **sunt chemați după planul Său**. Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi-născut dintre mai mulți frați. Romani 8:28-29)

Pentru a-l induce pe om în eroare, Satan s-a folosit doar de o parte din adevărul Scripturii și i-a adus doar o parte din Evanghelie, așa cum la fel s-a folosit acum două mii de ani, când l-a ispitit în pustiu pe Fiul lui Dumnezeu. Ne aduce astfel o parte din adevărul lui Dumnezeu pe care ni-l dă ca fiind singurul adevăr, încredințând că mântuirea se reduce la iertarea păcatelor.

Satan lucrează intens să scoată din planul lui Dumnezeu lucrarea de creștere și desăvârșire a sfinților, înșelând omul că pentru mântuire nu este necesară desăvârșirea caracterului.

I-a încredințat astfel pe oameni că, chiar dacă vor duce o viață sfântă și curată, desăvârșirea este imposibilă (păcatul nu poate fi biruit) și chiar dacă urmăresc sfințirea, aceasta nu-i vor califica pentru Împărăție, ci doar credința în jertfa Domnului face posibil acest lucru.

Prin această învățătură falsă a desființat ucenicia și importanța școlii lui Hristos (a învățăturilor Lui), înșelând omul că nu fac parte din planul de mântuire și așa l-a adus pe om în situația să nu mai acorde importanță poruncilor lui Hristos și lucrării de sfințire a Duhului. (...prin sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2) Cu alte cuvinte, Satan înșeală omul încredințându-l că învățăturile Domnului Isus și lucrarea Duhului nu sunt obligatorii pentru mântuirea sufletului.

Putem remarca ușor că dacă Satan reușește să încredințeze pe om că nu se poate ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, acestuia îi rămâne doar iertarea de păcate.

Astfel, în acești 2000 de ani, a păcălit generații întregi că desăvârșirea nu este posibilă oferind omenirii mântuirea prin iertarea de păcate. Putem vedea cât de bine a reușit. Majoritatea celor care poartă astăzi numele de creștini se opresc la mântuirea fără costuri mari, la **”doctrina iertării păcatelor”**.

Acest lucru este vizibil când privim la cei ce cred că sunt ”născuți din nou” și care au o viață de credință falimentară. Aceștia recunosc că nu au biruință

asupra păcatului, că nu au roada Duhului și totuși sunt convinși că vor avea parte de mântuire prin mila Domnului pentru că au crezut în jertfa de la cruce.

Imperiul lui Satan - Marile organizații religioase

Pe fundamentul acestei ”doctrine false”, care încredințează omul că mântuirea se limitează doar la iertarea de păcate, Satan a lucrat în colaborare cu slujitorii lui, la crearea unui imperiu religios.

A pus bazele marilor organizații religioase, care au transmis această învățătură și au prins în capcana lor mulțimile ignorante.

El s-a folosit de predispoziția omului de a obține ceea ce-și dorește fără să-l coste, știind că acesta renunță ușor la oferta care-l costă mai mult. A venit cu o ofertă, care te costă puțin; plătești indulgențe, dai de pomână sau crezi în jertfa de la cruce (că a plătit Domnul Isus pentru tine) și obții **biletul către cer**.

Astfel pentru cei mai mulți oferta lui Satan este mult mai atrăgătoare decât oferta lui Dumnezeu care te costă răstignirea firii pământești și renunțarea la lume. (Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află. Matei 7:14)

Conform predispoziției omului, cei mai mulți sunt influențați de oferta ieftină, de ”**doctrina iertării păcatelor**”, care permite mersul pe calea largă, acest lucru fiind confirmat și de Domnul Isus. (Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea. Matei 7:13)

Cine vrea să privească mai atent, va putea remarca, că Satan, asemenea unui mare comerciant, a depus tot efortul pentru a crea un mare imperiu religios cu care să-i țină pe oameni în întuneric, pentru ca omul să nu cunoască adevărul cu privire la planul lui Dumnezeu.

Astfel, și-a poziționat în fiecare țară, organizații religioase (asemenea unor rețele de supermarketuri) care să ofere **bilete către cer ieftine** și a reușit să prindă în această capcană miliarde de oameni.

Omul, datorită ignoranței, este prins astfel în plasa acestor mișcări religioase și prin apartenența la una din ele, de cele mai multe ori fără o decizie personală, ci pentru că așa s-a născut (ortodox, catolic, reformat...), rămâne în subordinea lui Satan toată viața.

Dacă privim la toate aceste mari organizații religioase din zilele noastre, care au fost create cu sute de ani în urmă, putem vedea ușor că acest mare proiect la care a lucrat Satan, i-a și reușit. Nici una din ele nu au pus în doctrina lor acest plan de desăvârșire al lui Dumnezeu și omul din pricina necunoașterii scripturilor, rămâne toată viața pe calea largă care duce spre iad.

Pentru a ne face o imagine mai clară cât de mare este această lucrare de rătăcire a lui Satan, vom privi puțin la acest imperiu religios răspândit peste tot.

Prima mare organizație mondială inițiată de Satan a fost catolicismul (sunt aproximativ 1.3 miliarde de oameni) care a îndoctrinat mulțimi de oameni, timp de generații întregi, cu învățătura că păcatul nu poate fi biruit și scopul lui Dumnezeu este doar iertarea păcatelor și că poți obține această iertare de păcate prin plata indulgențelor.

Restricționând accesul la Sfânta Scriptură, care nu putea fi citită decât de preoți (era disponibilă doar în limba latină), catolicismul a ținut pe oameni într-un întuneric gros secole de-a rândul.

Putem remarca, de asemenea, că ortodoxia (pe glob sunt aproximativ 280 milioane) a îndoctrinat sute de ani cu aceeași învățătură, care spune că pentru a avea viața veșnică trebuie să ai doar iertarea păcatelor și acestea pot fi obținute după moarte prin rugăciunile făcute pentru cei morți, pomeni...

Și în biserica ortodoxă, accesul la Sfânta Scriptură a fost restricționat omului de rând, aceasta fiind disponibilă doar în limba slavonă, sute de ani la rând.

Timp de circa cincisprezece secole, Satan a reușit să ascundă Scripturile de ochii oamenilor și a oferit biletul pentru a ajunge în Raiul lui Dumnezeu fără costuri prea mari, cerând doar ritualuri, prin plata indulgențelor, a pomenilor...

Evanghelia incompletă - O lucrare de rătăcire!

Mergând pe firul istoriei, vedem că prin apariția tiparului, Sfânta Scriptură a devenit disponibilă în limbile multor națiuni și prin cercetarea ei oamenii au început să deschidă ochii, obligându-l pe Satan să găsească alte soluții prin care să înșele omul.

De data aceasta a fost obligat să se folosească de Cuvântul Scripturii, pe care l-a așezat în așa fel încât să asigure în continuare bilete ieftine către cer. A adus omului o Evanghelie incompletă prin care a înșelat pe cei mai mulți.

A scos în evidență doar anumite versete prin care l-a încredințat pe om că poate obține iertarea păcatelor **"numai prin credință"** și implicit mântuirea; fără să mai fie nevoie de plata indulgențelor, pomenilor, pentru că a plătit altcineva pentru tine, acela fiind Domnul Isus.

Așa-zisa reformă a lui Luther din secolul XVI, a fost fundamentul formării mișcării lutherane care a îndoctrinat alte mulțimi de oameni cu învățătura harului suveran, al predestinării... arătându-le că scopul lui Dumnezeu este să dea mântuirea (un bilet către cer gratuit) doar unui număr predestinat de oameni, mântuire care constă doar în iertarea păcatelor și aceasta se obține gratuit numai

prin credința în jertfa de la cruce, fără plata indulgențelor și aici se încheie lucrarea de mântuire, fără să fie nevoie de faptele credinței.

Cât despre planul lui Dumnezeu de a ne aduce la statura plinătății lui Hristos, la desăvârșire, nu găsim nici un cuvânt în mărturisirea lor de credință...

La fel a fost mișcarea religioasă reformată - calvinistă, care a propovăduit de asemenea învățătura harului suveran, al predestinării...

Dacă studiem istoria mai atent putem observa că în acea perioadă au fost și oameni care au cercetat Scripturile cu seriozitate și au avut parte de trezire adevărată.

Aceștia au înțeles planul lui Dumnezeu care îi chema la lepădare de sine și la ucenicie pentru a se asemena cu Hristos însă au plătit cu viața lor această încredințare. Satan a răcnit ca un leu împotriva lor și s-a folosit de oamenii supuși lui pentru a-i extermina.

Sursele vremii arată că în acea perioadă au fost zeci de mii de martiri omorâți cu cruzime atât de biserica catolică cât și de bisericile protestante nou formate. Pentru că practicau botezul la maturitate, dușmanii lor de la acea vreme le-au dat numele de anabapțiști.

Apoi odată cu trecerea timpului, omul a cunoscut tot mai mult Sfânta Scriptură și nu mai putea fi înșelat așa ușor, așa că Satan a adăugat alte oferte cu învățături "biblice tot mai diversificate", pe fundamentul cărora s-au format alte organizații religioase

Toate aceste organizații, având "învățături deosebite" una față de alta, nu au modificat proiectul inițial al lui Satan, cu care a înșelat lumea. Putem remarca ușor acest lucru când citim mărturisirile lor de credință. Toate au rămas la "doctrina iertării de păcate". Nici una din acestea nu conțin planul lui Dumnezeu în care este prevăzut ca toți să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Astfel, în anul 1609 a apărut o învățătură mai aproape de adevărul Scripturii pe care o regăsim la o nouă organizație religioasă (baptistă) tot de mărime mondială (în lume sunt circa 100 milioane).

Această învățătură aduce pe lângă credință, un element nou, acesta fiind pocăința omului. Însă credința este redusă tot la acceptarea jertfei de la cruce sau primirea harului lui Dumnezeu (numai harul...). Prin această învățătură, Satan îi dă omului încredințarea că dacă se recunoaște păcătos și primește harul lui Dumnezeu, mântuirea i se dă în dar (tot un bilet către cer gratuit).

Vom reproduce un fragment din mărturisirea de credință a acestei mișcări religioase din țara noastră. Ea se regăsește în capitolul "Despre Mântuire" care explică cum poate fi obținută mântuirea. Iată cum este definită credința în această

mărturisire a lor: ”Credința înseamnă **primirea de către păcătos a harului divin** pe care îl oferă Dumnezeu în Hristos, spre mântuire și viața veșnică”.

Planul de desăvârșire în care este prevăzută ucenicia, pentru ca omul să ajungă la înălțimea staturii lui Hristos nu este amintit în mărturisirea lor de credință. În felul acesta omul rămâne la oferta harului ieftin, a iertării de păcate.

Se poate remarca ușor că mărturisirea de credință a mișcării baptiste se limitează la o sfințire parțială, la o formă de evlavie care nu cheamă pe om la un legământ de ucenicie care să-l conducă la desăvârșirea caracterului.

Privind mai departe în timp, putem observa că acolo unde Satan nu a putut înșela cu pomeni, cu rugăciuni pentru morți, cu harul ieftin, s-a folosit de alte texte din Sfânta Scriptură.

Ca să cuprindă în oferta lui cât mai multe orientări religioase, s-a folosit și de legea lui Moise și în mod special păzirea zilei de sabat. A accentuat anumite texte din Scriptură ca fiind obligatorii pentru mântuire dar care nu au ca țintă ajungerea la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, și astfel s-a creat o nouă mișcare religioasă care are obiectivul principal, păzirea Legii lui Moise.

Așa a apărut în 1863 o învățătură nouă care a fost fundamentul formării mișcării adventiste care are la bază tot doctrina iertării păcatelor.

Dacă ne uităm mai atent putem vedea doctrina pe baza căreia s-a și constituit, aceasta fiind importanța păzirii Legii lui Moise, a unei zile... și a studierii împlinirii profețiilor.

Dacă luăm ca referință mărturisirea de credință a mișcării adventiste din țara noastră, se poate vedea ușor că planul de desăvârșire al lui Dumnezeu nu este amintit în nici un capitol al mărturisirii lor de credință.

O altă lucrare de rătăcire care îți oferă o mântuire ieftină și te lasă să trăiești în firea pământească, o găsim la organizația ”Martorii lui Yehova”, mișcare religioasă, care nici pe departe nu are în vedere desăvârșirea caracterului.

Obținerea mântuirii se reduce la susținerea învățaturii privitoare la importanța rostirii numelui lui ”Yehova” și a studierii profețiilor pentru vremurile din urmă. Cât despre planul lui Dumnezeu de a ne aduce la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, nu găsim nici un cuvânt în doctrina lor.

Să ne întrebăm cu sinceritate: De ce trebuiau să apară aceste noi interpretări ale Scripturii? Nu erau suficiente? Nu ofereau ele mântuirea prin har, prin iertarea păcatelor? De ce trebuie să apară noi învățături care nu duc pe om la a avea chipul lui Hristos și care rămân tot la doctrina iertării păcatelor?

Trebuie să remarcăm că Satan a avut ca scop principal existența a cât mai multe mișcări religioase, cu învățături cât mai variate, ca să asigure bilete spre cer cât mai ieftine și astfel să prindă în plasa lui cât mai mulți oameni.

Neobosit și mereu la lucru, la începutul secolului trecut, Satan a venit în întâmpinarea omului care nu cercetează și nu cunoaște îndeajuns Scripturile, cu o nouă interpretare a unor texte din Scriptură cu privire la botezul cu Duhul Sfânt și la câteva din darurile Duhului, respectiv vorbirea în limbi, prorociile și minunile.

Satan a modificat adevărul Scripturii cu privire la aceste daruri care ne sunt date pentru zidirea bisericii, respectiv pentru creșterea și desăvârșirea sfinților. (Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup. Fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:13,7; Tot așa și voi, fiindcă râvniți după daruri duhovnicești, să căutați să le aveți din belșug, în vederea zidirii sufletești a Bisericii. 1 Corinteni 14:12)

A schimbat adevărul în așa fel încât să îi dea omului încredințare că are **biletul către cer** chiar dacă trăiește în păcat.

Pentru a-l înșela pe om, Satan s-a folosit doar de anumite texte din Cuvânt, care conțin doar o parte din adevărul Scripturii. (Această învățătură nouă pune accentul pe textele din Luca 11:13 și Faptele Apostolilor capitolul 2:1-4)

A accentuat versetul din Luca care spune că Dumnezeu va da Duhul Sfânt celor ce i-L cer, încredințând omul prin acest verset că în urma stăruinței obține botezul cu Duhul Sfânt, acoperind cealaltă parte din adevăr care spune că Dumnezeu va da Duhul Sfânt doar celor care ascultă de El și păzesc Cuvântul Lui. (Duhul Sfânt L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32; Cine zice: „Îl cunosc” și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el. 1 Ioan 2:3-4)

Putem remarca că Satan s-a folosit de încă o învățătură din Sfânta Scriptură, pe care a modificat-o și a deturnat-o de la scopul pe care L-a avut în vedere Dumnezeu. A făcut acest lucru ca să ne țină departe de planul Său care prevede desăvârșirea caracterului. Această falsă învățătură care îi dă omului o asigurare solidă că **are biletul către cer** în buzunar a avut un succes uluitor.

Învățătura Scripturii a fost în așa fel modificată încât să ne încredințeze că singura condiție pe care o cere Dumnezeu de la om pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt este stăruința în rugăciune.

Conform acestei interpretări, cel care în urma stăruinței, primește vorbirea în limbi are încredințarea că a fost botezat cu Duhul Sfânt. Vorbirea în limbi, confirmă faptul că omul are botezul cu Duhul Sfânt și apoi această vorbire în limbi îl însoțește toată viața, chiar dacă trăiește în păcat și astfel omul are asigurarea că are biletul către cer.

Această învățătură nouă care nici pe departe nu are în vedere desăvârșirea caracterului a fost fundamentul pe care s-a constituit o nouă mișcare religioasă

care s-a dezvoltat cu mare iuțeală, la momentul actual fiind cea mai mare organizație mondială după catolici.

De la momentul constituirii ei (anul 1906), a avut o creștere fără precedent în istoria creștinismului. Sub umbrela noii oferte s-a format un ”supermarket” de amploare mondială. Conform unor statistici se estimează că în lume sunt aproximativ 650 milioane pentecostali, din care circa 350 milioane sunt carismatici.

Acest număr impresionant de oameni care au aderat la această mișcare religioasă este în mod vizibil în **contrast major** cu cuvântul Domnului Isus care spune că puțini sunt cei ce se află pe calea îngustă și că **turma Lui este mică**. (Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află. Matei 7:14; Nu te teme, turmă mică... Luca 12:32)

Dacă cercetăm mărturisirea de credință a mișcării pentecostale, vom observa că se limitează la o sfințire parțială, la o formă de evlavie și că nu cheamă pe om la lepădare de sine și la un legământ de ucenicie care să-l conducă la desăvârșirea caracterului, respectiv la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Metoda aceasta de a stăruii în rugăciune care se limitează la a primi, de fapt, doar ”vorbirea în limbi”, l-a determinat pe omul care nu cunoaște îndeajuns Cuvântul Scripturii să găsească soluții ingenioase pentru a primi acest dar.

Dacă cercetăm mai atent, putem observa că cei mai mulți stăruiesc să primească vorbirea în limbi (biletul către cer), folosind în rugăciunile lor cuvinte repetitive, acestea fiind de fapt practici păgâne care sunt interzise de Domnul Isus. (Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați. Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi. Matei 6:7)

Din practicile acestei mișcări religioase, putem observa că majoritatea aderenților ei sunt interesați doar de ”vorbirea în limbi”, nu de botezul real cu Duhul Sfânt care ne este dat cu scopul de a fi transformați după chipul lui Hristos. (Noi toți ...suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Astfel învățătura biblică, curată, cu privire la darurile Duhului, a fost modificată pentru a prinde cât mai mulți oameni în această înșelare, pentru ca omul să nu se cerceteze în privința trăirii unei vieți care duce la desăvârșirea caracterului.

Prin modificarea acestei învățături biblice, Satan încredințează omul religios că dacă are vorbirea în limbi are asigurat biletul către cer. În felul acesta omul înșelat rămâne în plasa lui toată viața. Cel care vorbește în limbi este încredințat

că este botezat cu Duhul Sfânt și este convins 100% că este mântuit și nu mai are nevoie să ducă o viață de ucenic ca să trăiască cum a trăit Învățătorul Lui, așa cum prevede planul lui Dumnezeu. (Cine zice că rămâne în El, trebuie și el să trăiască cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Pe fondul necunoașterii Scripturii, Satan l-a înșelat astfel pe omul care ignoră Cuvântul scris că dacă stăruie după vorbirea în limbi aceasta îi va fi dată, fără ca Dumnezeu să-i ceară să renunțe la păcat.

Chiar dacă Cuvântul Scripturii ne avertizează că cine trăiește în păcat nu este născut din Dumnezeu, vedem astăzi atât de mulți oameni înșelați care trăiesc în păcate grosolane dar datorită acceptării și practicării acestei învățături modificate sunt încredințați că sunt botezați cu Duhul Sfânt și implicit mântuiți.

Avertizăm pe cei ce se află în această situație că au primit o ofertă înșelătoare. (Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine păcătuiește, este de la diavolul. Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; 1 Ioan 3:7-9)

Duhul Sfânt ne este dat în primul rând să ne încredințeze de păcat și să ne desăvârșească caracterul. Dacă încă nu ne-a încredințat de păcat, Duhul Sfânt nu este prezent în viața noastră. (Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul. Ioan 16:7)

Sunt câteva lucruri simple cu care fiecare din noi se poate verifica dacă a primit vorbirea în limbi de la Duhul Sfânt sau dacă este de la un alt duh. (Dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit sau **dacă este vorba să primiți un alt duh...** sau o altă Evanghelie... oh, cum îl îngăduiți de bine! 2 Corinteni 11:4)

Să ne verificăm fiecare în sinceritate: Când s-a început viața cu Hristos a fost lepădare de sine? S-a făcut un legământ real de ucenicie de ascultare deplină față de Hristos? Trăim în neprihănire și ținta noastră este să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos?

Suntem puși de Dumnezeu cu adevărat în Trupul lui Hristos care este bine încheșat și strâns legat unde fiecare mădular își dă partea lui și suntem supuși mai marilor bisericii?

Sau suntem într-o adunare de scaune unde fiecare face ce vrea? Am primit vorbirea în limbi pentru a o folosi la creșterea și desăvârșirea celorlalți sau numai pentru noi ca să ne încredințeze că suntem mântuiți?

Dacă cineva trăiește în păcatul mâniei, dacă nu trăiește în neprihănire, dacă muncește la negru și nu își plătește taxele, dacă da mită (la spital sau în altă parte) sau conduce cu viteză ilegală, dacă vorbește de rău (pe cei apropiați, pe

frați, autoritățile...) chiar dacă vorbește în limbi, **a primit un alt duh** nefiind botezat cu Duhul Sfânt.

Cine va analiza atent va putea observa că nici una din grupările pe care le-am menționat, ca de altfel și celelalte mișcări religioase mari, răspândite peste tot în lume, nu au ca țintă desăvârșirea caracterului omului.

Învățăturile ”mai deosebite” specifice fiecărei organizații, nu au legătură nici pe departe cu planul lui Dumnezeu care are ca scop ajungerea la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Satan a făcut tot posibilul și a reușit să ascundă bine adevăratul plan al lui Dumnezeu care are ca obiectiv desăvârșirea omului. Datorită acestor ”atât de multe învățături confesionale” care ni se aduc, cei mai mulți dintre noi rămân într-o confuzie majoră în privința mântuirii.

Satan și-a atins astfel marele scop, ținându-l pe om în ”**doctrina iertării de păcate**”, prin multitudinea de ”supermarket-uri religioase” răspândite peste tot în lume, care au ”**la ofertă**” mântuirea fără costuri prea mari.

Ca să ne abată de la adevăratul plan al lui Dumnezeu, preocuparea lui Satan a fost să îi inducă omului, fel de fel de preocupări spirituale ”mai deosebite” care să-l țină departe de scopul lui Dumnezeu.

În felul acesta, cei mai mulți s-au lăsat înșelați că adevărata viață duhovnicească este să capeți cunoștința biblică și să fii preocupat cu susținerea învățaturii grupării de care aparții sau a diverselor teorii cu privire la venirea Domnului.

Să ne întrebăm cu sinceritate: Acesta să fie planul lui Dumnezeu? Să plătim indulgențe sau să aducem pomeni sau să păzim o zi? Acesta este scopul lui Dumnezeu? Să vorbim în limbi, să umblăm după proorocii sau minuni sau să rostim numele Yehova și să vorbim despre vremurile din urmă?

Cine are ochi, va vedea că aceste învățături au de fapt ca scop să ne țină departe de adevărata chemare, aceea de a trăi pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Falimentul Evangheliei incomplete

Astăzi putem vedea mulțimi de oameni care spun că în urmă cu zeci de ani au fost ”născuți din nou” și căroră nici prin gând nu le trece că trebuie să ajungă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Această gravă înșelare care îi va costa viața, se întâmplă pentru că planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru ei s-a limitat doar la o formă de evlavie și la iertarea păcatelor.

S-au lăsat înșelați de Satan că viața de creștin ”născut din nou” este caracterizată de cădere, pocăință, mărturisire și iarăși cădere în același păcat sau păcate până în clipa morții. Acest lucru se întâmplă pentru că suntem învățați că nu este posibil ca păcatul să fie biruit și că la sfârșit ni se va atribui neprihănirea Domnului Isus.

Ei se roagă lui Dumnezeu pentru a birui un anumit păcat sau mai multe păcate (defăimarea, mânia, vorbele goale...), iar a doua sau a treia zi, constată că sunt din nou biruiți de ele. Pentru că în viața lor de creștin nu au biruință asupra păcatului (mâniei, lăcomiei...), nu pot să creadă că ar fi posibil să trăiască o viață asemănătoare cu a Domnului Isus.

Marea majoritate au ajuns la concluzia că aceasta este adevărata viață a creștinului ”născut din nou” care, în cele din urmă, va ajunge în cer, dar nu pe baza a ceea ce a trăit el pe pământ, ci pe baza vieții desăvârșite a Mântuitorului care este trecută în contul său.

Acesta este **statutul omului religios**, care a predicat, a învățat, a vorbit în limbi, a prorocit, a făcut minuni, a păzit o zi, dar nu a crezut că Dumnezeu îi cere să trăiască **o viață de ascultare deplină** și de transformare după chipul Domnului însă la sfârșitul vieții va avea o surpriză grozavă. (**Mulți** Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege. Matei 7:22-23)

Vedem falimentul major la mulțimi de creștini care cred că sunt ”născuți din nou”, însă atunci când sunt pe patul de moarte, pe ultima sută de metri, aleargă la singura opțiune oferită de Satan, la mila Domnului pentru ”iertarea de păcate”. Îi vedem pe mulți cum sunt chinuți de gândul că nu au trăit în pace cu semenii lor, cu frații lor de credință și îi caută să-și ceară iertare de la ei.

Falimentul acestei Evanghelii incomplete care se limitează doar la iertarea de păcate, îi obligă să-și scormonească mintea pentru a căuta păcate care au mai rămas în viața lor, pentru a-și cere iertare Domnului pentru ele, sperând în harul și mila Lui; și aceasta pentru că nu au crezut și nici nu au lucrat pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Însă, trebuie să le amintim că ”**doctrina ispășirii**” oferită de Satan, ”a mântuirii care constă doar în iertarea de păcate”, are cu ea frica pedepsei pentru că Scripturile ne cer să fim biruitori asupra păcatului. (Veghează și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu. Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții. Apocalipsa 3:2)

Cine n-a lucrat ca să ajungă la înălțimea staturii lui Hristos va avea această frică până va închide ochii. Cine acceptă această ofertă mincinoasă, nu poate să aibă încredere deplină în ziua judecării.

Doar când ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos vom avea dragostea Lui care este desăvârșită și doar această dragoste alungă frica și ne va da deplină încredere în ziua aceea înfricoșătoare. (Dragostea este desăvârșită în noi, ca să avem deplină încredere în ziua judecării. În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme, n-a ajuns desăvârșit în dragoste. 1 Ioan 4:17-18)

Dacă organizația religioasă sau adunarea (gruparea) în care ne aflăm, nu pune în aplicare planul lui Dumnezeu, dacă nu face ucenici și nu îi pune în școala lui Hristos, cu scopul să îi crească pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății Domnului Isus, ci se rezumă doar la obținerea mântuirii prin credința în jertfa de la cruce, această organizație **nu este de la Dumnezeu**; nu este Trupul lui Hristos.

Trebuie să fugim de o asemenea organizație care promovează proiectul lui Satan cu care a înșelat lumea.

Biserica este Trupul lui Hristos și a fost proiectată de Dumnezeu nu pentru a chema oamenii la programe religioase, ci pentru creșterea și desăvârșirea sfinților; aceasta este menirea ei. (El a dat pe unii evangheliști; pe alții, păstori și învățători, **pentru desăvârșirea sfinților... până vom ajunge toți ...la înălțimea staturii plinătății lui Hristos**. Efeseni 4:11-13)

Domnul Isus ne avertizează să cercetăm Sfânta Scriptură pentru a nu ne rătăci de la adevărul lui Dumnezeu cu privire la planul Său; plan care prevede desăvârșirea caracterului nostru. (**Fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel cereș este desăvârșit**. Matei 5:48)

Pentru a nu ne lăsa înșelați de Satan, trebuie să înțelegem că suntem chemați nu doar să fim iertați de păcate, ci și să ne naștem din nou și să creștem până vom ajunge la desăvârșirea cerută de statutul de frate al Domnului Isus.

Planul lui Dumnezeu - Refacerea chipului Său în om

Pentru a cunoaște lucrurile care sunt prevăzute în planul lui Dumnezeu, trebuie să cercetăm scopul pe care l-a avut Domnul când l-a creat pe om.

Din citirea Scripturii putem vedea că în planul Lui veșnic, Dumnezeu a avut în vedere nu doar crearea unor ființe superioare îngerilor, ci scopul Lui a fost să facă o ființă în care să se manifeste natura Lui; care să fie după chipul și asemănarea Sa.

A creat o ființă cu totul deosebită de tot ce a creat până atunci. (Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:26-27)

Putem afirma cu certitudine că atunci când Dumnezeu l-a creat pe om a avut un scop total diferit de cel al îngerilor, care aveau statut de slujitori. Dumnezeu a hotărât să facă frați Domnului Isus, să populeze Împărăția Lui cu ființe care să fie asemenea Fiului Său. (Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Romani 8:28-29)

Avem suflet, duh, ne-a înzestrat cu capacitatea de a gândi, de a raționa, de a crede, de a face hotărâri, de a admira, de a iubi și de a alege. Aceasta este pentru că a hotărât mai dinainte în planul Său să fim asemenea Lui.

Însă El nu s-a rezumat doar la această asemănare. Dumnezeu ne-a creat și ne-a înzestrat cu aceste capacități pentru a le întrebuința și este responsabilitatea noastră să le punem în valoare, să lucrăm împreună cu El, pentru a ajunge la statura programată de El.

Planul lui Dumnezeu nu se limitează doar la o mântuire ieftină, care stă doar în pocăință (**dezbrăcarea de omul cel vechi**) și în iertarea de păcate, ci prevede **refacerea chipului lui Dumnezeu în noi (îmbrăcarea cu omul cel nou)** și aducerea noastră la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Efeseni 4:13)

Acesta este unul din cele mai înalte lucruri la care omul poate aspira. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Dacă primul om a fost înșelat de Satan și a căzut în neascultare, și acest păcat a trecut asupra tuturor, aceasta nu înseamnă că în planul lui Dumnezeu s-a strecurat o greșală. Toate lucrurile s-au întâmplat așa cum a fost prevăzut în acest plan făcut în veșnicii, pe care Dumnezeu l-a pus la punct cu mare atenție până în cele mai mici detalii.

Dumnezeu începe această lucrare de **refacere a chipului lui Hristos** în om în momentul nașterii din nou și are capacitatea și toată puterea să ne aducă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6)

Pentru a ilustra acest lucru, ne putem gândi la construcția unui autoturism într-o uzină modernă robotizată, în care fabricantul are pe linia de fabricație un punct zero unde pune prima piesă și la finalul procesului de fabricație apare autoturismul care este lucrat și finisat până la cel mai mic detaliu, (nu o să vedem nici o dată autoturisme nefinisate pe șosea.

Așa este și în uzina lui Dumnezeu, El începe această lucrare de refacere a chipului Lui în om până la cele mai mici detalii și El o și finalizează.

Dacă omul creat de Dumnezeu poate să finalizeze până la cele mai mici detalii ceea ce începe, cu atât mai mult poate Dumnezeu. Dumnezeu are cea mai performantă uzină în care lucrează împreună cu fiecare om care răspunde chemării Lui.

El ne naște din nou și ne transformă pas cu pas după chipul Lui, până ajungem la înălțimea staturii Fiului Său. (Toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Este un plan perfect, întocmit cu mare precizie, punct cu punct, fără să lipsească nici cel mai mic amănunt. El ce începe, duce la bun sfârșit. (El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. 1 Corinteni 1:8)

În planul lui Dumnezeu este prevăzut ca Domnul Isus să aibă mai mulți frați, cu El, întâiul născut. Toate lucrurile care apar în viața noastră sunt prevăzute de Dumnezeu să lucreze la caracterul nostru până vom ajunge să ne asemănăm cu Domnul Isus. (Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu... spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Romani 8:28)

Viața noastră pe acest pământ, tot ceea ce facem de dimineața până seara, trebuie să fie subordonat acestui mare proiect al lui Dumnezeu și este posibil. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1)

Dacă nu facem așa, dacă ne trăim viața aceasta în firea pământească ca să ne bucurăm de ea, noi de fapt nu am înțeles lucrarea lui Dumnezeu cu omul și ne vom rezuma doar la oferta lui Satan care ne oferă o mântuire ieftină care constă doar în iertarea păcatelor. (Sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor și se gândesc la lucrurile de pe pământ. Filipeni 3:18)

Dumnezeu, în planul Lui veșnic, a hotărât să ne facă fiii Lui, să creștem și să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Știm că atunci când se va arăta El **vom fi ca El**. 1 Ioan 3:1)

Avertizăm pe cei ce nu cercetează cu atenție Sfânta Scriptură, care nu înțeleg că trebuie să ajungă la acest statut și se vor mulțumi doar că sunt salvați, că în ziua aceea mare, vor avea o mare surpriză, pentru că în Împărăția lui Dumnezeu, Domnul Isus va avea numai frați care vor semăna cu El, care s-au pregătit și au ajuns la înălțimea staturii plinătății Lui!

Mulți nu vor să se gândească la acest lucru, e prea înalt pentru noi, însă aceasta este chemarea noastră. Dumnezeu cel adevărat ne cheamă să ne ridicăm din stricăciunea acestei lumi, să ajungem să avem chipul lui Hristos, pentru ca numai așa vom putea să locuim împreună cu El.

Desăvârșirea omului în planul lui Dumnezeu

Ca să poată realiza acest plan extraordinar de a face ființe după chipul Său, și pentru a-i aduce la desăvârșirea cerută de statutul de fii ai Lui, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul și omul a primit un trup din țărâna pământului. (Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu... a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: Eu sunt Domnul și nu este altul! Isaia 45:18)

Dumnezeu nu a ales ca locuință Împărăția cerească așa cum a fost în cazul îngerilor, ci a făcut pământul cu tot ce este pe el, acesta fiind locul care întrunește toate condițiile pentru a-l aduce pe om la statura programată de El. Este un loc care nu este ferit de pericole întrucât pe pământ a fost aruncat diavolul și îngerii lui.

Se nasc câteva întrebări care ni le putem pune și care au răspunsuri ascunse de ochiul neatenț: De ce atunci când Dumnezeu l-a creat pe om, nu l-a pus direct în prezența Sa, așa cum au fost puși îngerii? De ce l-a așezat în locul unde se afla într-un pericol permanent putând fi influențat de diavol și de îngerii lui?

De ce a trebuit ca Dumnezeu să-l arunce pe Satan pe pământ și nu în altă parte; de ce l-a lăsat să-l ispitească pe om? De ce omul în starea lui de inocență trebuia să fie o pradă așa ușoară pentru Satan și să ajungă în această situație josnică în care se află astăzi miliarde de oameni?

Planul lui Dumnezeu a fost un plan desăvârșit, nu a avut erori, pe care acum și-l duce la îndeplinire punct cu punct. Cuvântul Scripturii spune că toate lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite. (Lucrările Lui sunt desăvârșite. Deuteronom 32:4)

La o citire mai atentă a Bibliei, putem remarca ușor că, în planul Său perfect, era prevăzută căderea omului. (În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii... ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiți prin Isus Hristos. Efeseni 1:4)

De asemenea putem remarca că în planul lui era prevăzută atât restaurarea omului (nașterea din nou) cât și desăvârșirea lui și putem observa că Dumnezeu s-a folosit de căderea lui Satan, pe care l-a inclus în planul Său de desăvârșire al omului.

Astfel, Dumnezeu a creat cadrul perfect pentru ca omul pus pe pământ în prezența lui Satan să fie trecut prin felurite încercări fără de care nu se poate ajunge la statura cerută de Împărăția lui Dumnezeu. (Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. Romani 12:21)

Omul, ființa creată ca o coroană a creației Lui, după chipul și asemănarea Lui, a fost pus să locuiască în aceasta lume vizibilă (universul văzut cu ochii noștri) în prezența lui Satan și trebuie să înțelegem că lucrul acesta nu a fost o greșeală din partea lui Dumnezeu, ci acest lucru a fost prevăzut cu mare atenție în planul lui veșnic.

Dumnezeu a creat acest univers văzut, pământul și toate constelațiile cerului, pentru a-și împlini scopul Lui cu oamenii, acela de ai aduce la înălțimea staturii Domnului Isus, întâiul Său născut, la desăvârșirea caracterului nostru.

Este locul ideal pentru ca omul să fie crescut, încercat, probat și adus la desăvârșirea cerută de Dumnezeu. Este uimitor să vedem cât de perfect este planul Lui, putem vedea că și Domnul Isus a fost făcut desăvârșit prin lucrurile prin care a fost ispitit de Satan și pe care le-a biruit.

Domnul Isus a fost făcut desăvârșit prin suferința care a venit din partea lui Satan și pe care l-a biruit prin moartea de la cruce. (Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor. Evrei 2:10)

Când privim la viața omului firesc, observăm că nici un om nu se naște desăvârșit, desăvârșirea se obține doar printr-o muncă tenace, perseverând, copiindu-l pe cel ce ne învață în toate amănuntele. (a se vedea traseul pe care-l parcurge un pianist pentru a ajunge desăvârșit la pian)

Desăvârșirea caracterului nostru se obține doar prin muncă, nu este o stare cu care ne naștem sau care ni se va oferi după ce murim.

Dacă nici într-un domeniu din viața practică nu se poate ajunge la desăvârșire doar studiind, fără să practici ceea ce studiezi, cu atât mai mult nu se poate ajunge la desăvârșirea cerută de statutul de fiu al lui Dumnezeu printr-o credință mentală, pasivă, care este asemănată de Scriptură cu credința dracilor. (Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei, să înțelegi, om nesocotit, că credință fără fapte este zadarnică? Iacov 2:19)

Când tânărul bogat l-a întrebat pe Domnul Isus ce să facă pentru a moșteni viața veșnică vedem că Domnul Isus îi răspunde la întrebare și îi condiționează moștenirea vieții veșnice de statutul de desăvârșire la care trebuie să ajungă.

Domnul Isus i-a răspuns ferm: ”Dacă vrei să fii desăvârșit” ...vino și urmează-Mă.” (Matei 19:2). Adică, lasă preocupările vieții, vino și trăiește cum

trăiesc Eu, învață de la Mine, urmează-Mă în toate lucrurile și vei ajunge desăvârșit și astfel vei moșteni viața veșnică.

Nu poți ajunge desăvârșit la pian doar prin studiul teoretic al partiturilor, fără să-l copiezi pe profesor și fără să dai mult timp din viața ta, exersării la modul practic. Tot așa, credința că putem fi ca El, poate ajunge desăvârșită doar practicând, prin faptele credinței. (Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Iacov 2:22)

În lucrurile duhovnicești, **ca să-ți desăvârșești caracterul**, ca să ajungi desăvârșit cum și Tatăl ceresc este desăvârșit, trebuie să crezi că se poate, apoi trebuie să lucrezi, imitându-l, sau copiindu-l pe Învățător în tot ce face și să dai timp din viața ta trăind practic în învățăturile Lui, până la cel mai mic amănunt. (să ne gândim la câte ore pe zi muncește un pianist pentru a deveni desăvârșit)

Se observă ușor că, dacă la creație omul ar fi fost făcut desăvârșit, după cum este Cel ce l-a creat, nu mai era nevoie să fie pus pe pământ în prezența lui Satan, ar fi locuit direct în ceruri în prezența lui Dumnezeu.

Dar ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, trebuie depusă o muncă tenace de ucenic care-l copiază pe Învățător, numai așa omul poate fi adus la statutul de desăvârșire cerut de standardul Împărăției lui Dumnezeu.

Desăvârșirea cerută de Dumnezeu nu este în muzică, sau în pictură sau în a merge pe ape ci este desăvârșirea în îndelunga răbdare, în bunătate, în blândețe, în dragoste... și aceasta se obține doar urmând școala Lui, imitându-l pe El.

Lucrarea lui Dumnezeu nu se finalizează decât așa cum a fost și la Domnul Isus, prin biruința asupra încercărilor care vin peste noi. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi. Iacov 1:2-4)

Desăvârșirea caracterului nostru nu se obține doar prin credința în jertfa de la cruce ci prin muncă și lupta reală în isпитirile care vin din partea lui Satan și care sunt îngăduite de Dumnezeu pentru creșterea noastră.

Pentru ca omul să poată să biruiască aceste încercări îl are partener pe Dumnezeu, care este credincios și care nu va îngădui să vină peste om o încercare mai mare decât puterea lui. (Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda. 1 Corinteni 10:13)

Se poate observa ușor că blândețea sau îndelunga răbdare se pot obține doar prin muncă, prin perseverare... avându-l model pe Domnul Isus. (Veniți și învățați de la Mine căci Eu sunt blând și smerit cu inima. Matei 11:29)

Niciun om când se naște din nou, nu se naște cu îndelungă răbdare, cu blândețe, cu dragoste, aceste însușiri trebuie obținute prin lucrarea lui Dumnezeu cu omul. În lucrarea aceasta avem la dispoziție școala lui Hristos, în care găsim Cuvântul, Duhul Sfânt care lucrează cu noi, care ne îndeamnă și ne călăuzește, Trupul lui Hristos care este Biserica și munca noastră în ascultare de Cuvânt.

Modelarea chipului lui Dumnezeu în noi

Ce plan extraordinar a putut să facă Dumnezeu; ce har avem să putem lucra în atelierul Lui ca ucenici, împreună cu El, să creștem în toate privințele până ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Pentru că planul Lui este să fim asemenea chipului Fiului Său și totul este subordonat acestui plan măreț, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său care la rândul Lui i-a trimis pe ucenicii Lui, să ne descrie cum arată El, pentru că numai dacă îi vom cunoaște trăsăturile vom putea să ne modelăm după chipul Lui. (Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât... să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Romani 8:28-29)

Așa cum nici un sculptor din lume, oricât de talentat ar fi, nu poate să sculpteze chipul unui om dacă nu a văzut trăsăturile chipului acelui om, tot așa nimeni nu va putea lucra la a avea chipul lui Hristos dacă nu va cunoaște trăsăturile chipului Lui. Nimeni în lumea aceasta nu poate concepe că un sculptor poate să reproducă chipul lui Nero dacă acesta nu l-a văzut vreodată pe Nero.

Un sculptor care face o lucrare de sculptură are totdeauna ca model, chipul celui pe care îl va reproduce în piatră. Are în atelierul lui, imaginea modelului la care trebuie să privească și reproduce cu mare atenție fiecare trăsătură, până piatra ajunge să ia imaginea modelului.

Asemănătoare este și lucrarea lui Dumnezeu cu noi. Din momentul nașterii din nou, Duhul Sfânt asemenea unui sculptor este cel ce lucrează împreună cu noi și ne transformă pas cu pas până i-a chip Hristos în noi.

El ne naște din nou din El, la început chipul Lui se va regăsi în sămânța lui Dumnezeu care este semănată în noi, având codul genetic al lui Dumnezeu și lucrează împreună cu noi la această transformare.

Pentru aceasta ne pune la dispoziție modelul, care chipul Domnului la care putem privi ca într-o oglindă, după cum ne spune Sfânta Scriptură și lucrăm sub călăuzirea Duhului Sfânt, pas cu pas până vom ajunge să avem chipul Lui Hristos; până ni se vor imprima în inimă toate trăsăturile Lui.

Privim ca într-o oglindă în care vedem toate trăsăturile Domnului și vom șlefui, până nu vor mai exista diferențe între noi și Modelul nostru. (Toți privim

cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Cor 3:18)

Chipul exterior al Domnului nu poate fi văzut, dar poate fi văzut chipul interior, cum arată inima Lui, ce este în inima Lui și aceasta putem vedea cu ochii inimii noastre. (Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, **în cunoașterea Lui**, și să vă lumineze ochii inimii. Efeseni 1:17-18)

Există o parte interioară, a inimii, în care ne putem asemăna cu Dumnezeu și care poate fi văzută de om doar cu ochii inimii, însă nebagată în seamă de cei mai mulți. (Inima acestui popor s-a împietrit; și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec. Matei 13:15)

Când Moise a vrut să-L cunoască, nu a cerut să-i vadă aspectul exterior cu ochii aceștia firești, ci i-a cerut să-i arate căile Lui, felul Lui de a fi sau trăsăturile inimii Lui. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște... Exod 33:13)

Prin urmare, Dumnezeu i-a descoperit fața ascunsă a inimii, adică însușirile sau trăsăturile inimii Lui. Dumnezeu este plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie. (Exod 34:6) Domnul este îndelung răbdător. (Psalmi 145:8) Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:16) El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat. (Deuteronom 32:4)

Atunci când Dumnezeu ne spune că trebuie să ia ființă chipul Său în noi, El de fapt ne spune că inima noastră va trebui să se schimbe după cum este inima Lui, trebuie să fie împărite în noi, însușirile Lui/trăsăturile inimii Sale.

Când ne uităm cu ochii inimii, trebuie să vedem ca într-o oglindă trăsăturile inimii Lui și trebuie să ne lăsăm prelucrați și modelați după aceste trăsături ale Lui, pentru ca la finalul lucrării Duhului, inima noastră trebuie să fie ca a Lui. (Domnul Și-a ales un om după inima Lui... 1 Samuel 13:14)

El lucrează la refacerea chipului Lui în noi, și ne cârmuiește prin Duhul Sfânt ca să ne îmbrace cu însușirile Lui, care va fi roada lucrării Duhului cu noi. (Ca niște aleși ai lui Dumnezeu... îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Coloseni 3:12)

În Evanghelie regăsim trăsăturile inimii Domnului Isus, cu care atrage la El pe toți oamenii. (Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

Însă, putem observa că celor mai mulți Satan le-a orbit ochii inimii ca să nu vadă strălucind Evanghelia frumuseții lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu, ca să nu vadă în oglindă, Modelul după care să se schimbe. (Dacă Evanghelia este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte

necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Cor. 4:3)

Foarte mulți dintre noi, nu văd chipul lui Hristos și rămân doar la cunoașterea câtorva lucruri cu privire la Domnul Isus. Mulți cunosc ce vindecări a făcut Domnul Isus, despre jertfa Lui de la cruce, pe unde a umblat El, ce minuni a făcut, când s-a rugat, unde S-a rugat, și la atât se limitează lucrurile privitoare la Domnul Isus, dar ceea ce este esențial și ce trebuie să cunoască pentru mântuirea lor, nu cunosc.

Va trebui să înțelegem că nu vom putea ajunge să ne asemănăm cu El/să fim ca El dacă nu ne sunt descoperite frumusețea trăsăturilor inimii Lui (căile Sale) și fără să ne dorim să avem o inimă asemănătoare cu a Lui. (Arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște... Exod 33:13)

Întrebarea care ar trebui să ne-o punem fiecare este următoarea: Ce mă poate determina să privesc în oglindă și să lucrez împreună cu Duhul Sfânt ca să ia naștere chipul Domnului în mine? Există ceva anume? Este frica de iad? Este promisiunea că ne va duce în Raiul ceresc? Sau este frumusețea inimii Lui?

Atrași de frumusețea inimii Lui

Putem remarca ușor că, într-o campanie electorală pentru alegerea unui candidat, cei care-l prezintă îl arată în ipostaze cât mai atrăgătoare pentru a convinge oamenii să-l aleagă. Fac lucrul acesta prin panouri publicitare, la radio, la televizor...

Lucrează mult pentru a-l face să fie cât mai atractiv, cât mai strălucitor. Candidatul își alcătuiește discursuri cât mai convingătoare pentru a determina cât mai mulți oameni să-l aleagă.

Se procedează așa, pentru că am fost creați cu discernământ, cu capacitatea de a alege. Atunci când admirăm foarte mult se declanșează în noi dorința de a acționa, de a face decizii.

Niciun candidat care va fi în campanie electorală nu ne va chema să-l alegem folosindu-se de amenințări, pentru că știe că nimeni nu-l va aprecia, și nu-l va alege. Dacă omul este atras de ofertele unui candidat care este foarte convingător și îl va considera sincer în ceea ce promite, va acționa în consecință, îl va aprecia și îl va alege în detrimentul celorlalți.

Dacă pe lângă ofertele pe care le face, acest candidat are un mod de viață frumos, chiar dacă nu cheamă pe nimeni să-i imite și modul de viață, totuși, se vor găsi unii oameni care din admirație vor dori să îl imite.

Așa am fost creați, cu această capacitate, atunci când suntem atrași de cineva îl admirăm și suntem dispuși să-l susținem, și când îl admirăm din toată inima, vor fi printre noi oameni care își vor dori să se asemene cu acel om. (putem vedea la tineri aceste dorințe de imitare de a se asemăna cu unele staruri de muzică sau cinema, de la îmbrăcăminte, vorbit...)

Când este vorba de mântuirea sufletului, lucrurile se întâmplă asemănător. Dumnezeu se folosește de trimișii Săi să ne prezinte planul Lui cu privire la viața noastră, cu scopul de a ne convinge să alegem oferta lui de mântuire.

Un candidat la o anumită funcție în stat ne oferă doar anumite avantaje, fără să ne ceară să ne asemănăm cu el și să trăim ca el. Însă Domul Isus, pe lângă că ne oferă viața veșnică, El ne mai oferă și posibilitatea să ne asemănăm cu El, să trăim împreună cu El o viață desăvârșită a a Lui.

El ne cheamă nu numai să-L apreciem pentru ce a făcut pentru noi ci ne cheamă să ne îndrăgostim de El, ne cheamă să fim ca El și pentru aceasta ne arată frumusețea caracterului Lui, care este strălucitor, ne atrage cu frumusețea Lui, care este desăvârșită. (După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

Dumnezeu nu ne cheamă să-L apreciem doar pentru că ne oferă o Împărăție veșnică, cu străzi de aur, pentru că ne scapă de iad, pentru că acest lucru nu ne va determina să ne îndrăgostim de El și nici să dorim să-L urmăm ca să fim ca El.

El ne arată frumusețea Lui strălucitoare pentru a putea fi atrași, pentru a fi plini de admirație, pentru a se declanșa în noi iubirea, pentru că numai așa îl putem iubi cu toată inima, și ne vom dori să avem și noi această frumusețe pe care o are El. (Dumnezeu, Domnul, vorbește, și cheamă pământul, de la răsăritul soarelui până la asfințitul lui. Din Sion, care este întruparea frumuseții desăvârșite, de acolo strălucește Dumnezeu. Psalmi 50:2)

De aceea, în dragostea Lui față de cununa creației Sale, Dumnezeu se folosește de trimișii Săi, să ne vorbească despre Domnul Isus, să ne arate care sunt trăsăturile de caracter ale inimii Lui. Se folosește de ucenicii Lui ca aceștia să ne descrie chipul lui Dumnezeu, pentru a ne arăta frumusețea inimii Sale, pentru a ne atrage la El cu frumusețea Lui desăvârșită.

Nimeni nu poate fi atras de frumusețea Lui, dacă nu a auzit despre El și dacă nu-i vede trăsăturile inimii, felul Lui de a fi. (Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor. Romani 10:14; Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Ioan 6:44)

Putem remarca ușor că un singur lucru ne poate determina să ne îndrăgostim și să ne dorim să ne asemănăm cu El, și acesta nu este mulțumirea față de ce a făcut Dumnezeu pentru noi, ci acesta este frumusețea trăsăturilor inimii Lui.

Dacă vom fi atrași de frumusețea caracterului Lui care este desăvârșit, îl vom admira și-L vom iubi din toată inima; așa se va stârni în noi dorința de a avea aceleași trăsături de caracter pe care le are El. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea. Cântarea Cântărilor 8:4)

Dacă am fost chemați doar la pocăință pentru a nu ajunge în iad și pentru a umbla pe străzi de aur, fără să ni se arate frumusețea inimii Domnului și nu ni se prezintă, că scopul Lui este să avem trăsăturile Lui de caracter, trebuie să fim atenți că cei ce ne-au prezentat acest mesaj ne-au adus o evanghelie falsă, incompletă; nu au fost trimiși de Dumnezeu. Dacă am primit o asemenea evanghelie atunci încă nu a început nimic.

Să recunoaștem cu sinceritate: Ce evanghelie ni s-a adus? Au fost oameni care ne-au propovăduit că, dacă nu ne pocăim, vom avea parte de iadul cel veșnic și ne-au învățat să-L apreciem, să-I fim mulțumitori doar pentru ce a făcut pentru noi la cruce?

Sau au fost trimiși ai lui Dumnezeu care ne-au prezentat frumusețea inimii Domnului și văzându-i frumusețea desăvârșită am fost atrași de ea și s-a trezit în noi iubirea și ne-am dorit să ajungem să fim și noi asemenea Lui?

Este clar că nimeni nu poate veni în școala Lui ca ucenic să învețe de la El pentru a avea chipul Lui, dacă nu este atras și nu admiră frumusețea inimii Lui și învățătura Sa. (Totdeauna mi se topește sufletul de dor după legile tale. Psalmi 119:20)

Domnul Isus spune că nimeni nu poate veni la El dacă nu este atras de frumusețea lui Dumnezeu. (Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Ioan 6:44) Și dacă nu am început această școală de ucenicie cu El ca Învățător, nu a început lucrarea de transformare după chipul Lui!

Dumnezeu ne atrage cu toată frumusețea Lui și va face să treacă pe dinaintea noastră toată frumusețea inimii Lui. Cum i- arătat lui Moise frumusețea inimii Lui așa ne-o va arăta și nouă. (El va face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Lui. Exod 33:17) Și face lucrul acesta pentru **ca să ne îndrăgostim de trăsăturile inimii Lui**, pentru ca să se trezească în noi iubirea.

Dorința fierbinte a lui David (care este a fiecărui îndrăgostit de Domnul), era să locuiască toată viața lui în casa Domnului ca să privească frumusețea Domnului. (Un lucru cer de la Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului. Ps. 27:4)

Dacă noi venim la Dumnezeu de frica iadului, este clar că nu am avut parte de strălucirea Evangheliei slavei lui Hristos care este chipul lui Dumnezeu.

Fiecare învățătură (poruncă) din Evanghelie are ascunsă în ea o trăsătură a Domnului Isus, ascunde în ea frumusețea desăvârșită a caracterului Său.

Privind la poruncile Lui de fapt privim la frumusețea lui Hristos care este chipul lui Dumnezeu. Poruncile Lui trebuie să fie pentru noi o desfătare, pentru că-L reprezintă pe El. (Mă desfățez în poruncile Tale, căci le iubesc. Psalmi 119:47; Poruncile Tale sunt desfătarea mea. Psalmi 119:143)

De aceea zice Domnul Isus: ”Cine Mă iubește, păzește poruncile Mele...”(Ioan 14:15) adică cine Mă iubește pe Mine, iubește și poruncile Mele și își găsește desfătarea în ele, pentru că poruncile Mele exprimă caracterul Meu, ele Mă arată cum sunt Eu.

Nimeni nu-L va putea admira și iubi din tot cugetul de frica pedepsei cu iadul cel veșnic. Nimeni nu poate veni pe alte căi, ci numai dacă este atras de strălucirea Domnului, de strălucirea Cuvântului, pentru că numai așa se declanșează dorința fierbinte de a fi ca El. Doar în felul acesta poate fi atins scopul pentru care am fost creați, acela de a fi ca Domnul Isus, Mirele nostru.

Numai când suntem atrași cu adevărat de frumusețea inimii Domnului atunci suntem determinați să vrem să-L imităm și să ne dorim să avem aceeași inimă ca a Lui.

Dacă ne va arăta cineva frumusețea Domnului și vom fi atrași de ea, rezultatul va fi iubirea. Ilustrativ, relația noastră trebuie să semene cu relația a doi logodnici, care sunt atrași unul de altul, unde este iubire din toată inima.

Dacă vom admira și vom fi atrași de frumusețea trăsăturilor Domnului Isus, ni le vom dori și noi, acesta este punctul de început. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sunt bolnavă de dragoste! Cântarea Cântărilor 5:8)

O persoană îndrăgostită, totdeauna va sorbi cuvintele pe care le rostește cel pe care-l admiră și pe care-l iubește din toată inima. (Înnebuneam, când îmi vorbea. Cântarea Cântărilor 5:6; Mă desfățez în poruncile Tale, căci le iubesc. Psalmi 119:47; Sunt lacom după poruncile Tale. Psalmi 119:131)

Dacă nu am început de aici, dacă nu suntem atrași de frumusețea inimii Lui, dacă poruncile Lui nu sunt desfătarea noastră, atunci relația noastră cu El nu a început. Nu se poate vorbi de legământul cel nou și de nașterea din nou.

Soția Lui s-a pregătit

În relația noastră cu Domnul Isus, Sfânta Scriptură ne vede în mai multe ipostaze. Suntem văzuți ca ucenici, ca robi, ca frați ai Domnului și ca soție a Lui.

Cuvântul Domnului vorbește deseori despre faptul că Domnul Isus va fi Mirele nostru și că noi vom fi soția Lui și aceasta ne arată clar că relația noastră cu Domnul trebuie să fie o relație de admirație, de iubire. (Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului! Apoc. 21:9) Domnul mă iubește și în dragostea Lui mă cheamă să intru într-o relație de iubire cu El.

Numai dacă se trezește în noi iubirea față de Cel care este mai frumos decât tot ce există în ceruri și pe pământ, numai atunci intră și Domnul în relație cu noi. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea. Cântarea Cântărilor 8:4)

Pentru aceasta, El are pentru mine îndelungă răbdare și stă și așteaptă ca să se trezească și în mine iubirea față de El, și când se va întâmpla acest lucru din partea mea, va intra în această relație de dragoste prin încheierea unui legământ de iubire. (Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea iubirii. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea! Ezechiel 16:8; Așa vorbește Domnul: ...Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea! Ieremia 31:3)

Dumnezeu cunoaște inima omului și știe când suntem atrași de frumusețea Lui, știe când este admirație, când a venit iubirea din tot cugetul și când inima mea este pregătită pentru a-L urma, atunci intervine legământul între El și mine.

Acest legământ este asemănător unui legământ în căsătorie; care nu poate fi desfăcut decât de o inimă rea și necredincioasă. (Luați seama, deci, fraților, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Evrei 3:12)

Comparativ, frumusețea inimii Domnului Isus, trebuie să trezească în noi similar cu ce a trezit în Sulamita, frumusețea iubitului ei, încât să se nască în noi dorința fierbinte de a-L iubi din toată inima, cu tot sufletul, cu toată puterea și cu tot cugetul. (Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa din fierbinte? Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii. Capul lui este o cunună din aur curat... Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! Cântarea Cântărilor 5:9-16)

Este ca o relație de logodnă dintre un tânăr și o tânără, în care se poate intra doar datorită admirației reciproce, datorită iubirii din toată inima. Frica de iad sau ofertele raiului sunt excluse. El nu va intra în această relație de dragoste cu noi dacă nu suntem atrași de frumusețea Lui, dacă nu-L iubim din toată inima.

El este Logodnicul nostru, și noi logodnica Lui! Ce relație trebuie să fie între doi logodnici? (V-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată. 2 Corinteni 11:2)

Acesta trebuie să fie singurul scop al vieții noastre, să trăim această relație de iubire și să ne pregătim ca logodnică pentru nunta noastră cu Mirele. (A venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit. Apocalipsa 19:7)

Soția lui s-a pregătit, a devenit ca El, adică a fost în școala Lui și învățat să asculte de El, așa cum a ascultat El de Tatăl. Și prin încercările prin care a trecut a ajuns la înălțimea staturii soțului ei. Și ea a fost făcută desăvârșită cum Mirele ei a fost făcut desăvârșit. Dacă El este desăvârșit și ea trebuie să fie desăvârșită!

Suntem chemați să locuim împreună cu Mirele nostru și cu Tatăl Lui! Pentru că El a ascultat în toate lucrurile de Tatăl, și soția trebuie să-L asculte în toate lucrurile. (**Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește**; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. **Eu îl voi iubi**, și Mă voi arăta lui. Ioan 14:21)

Să ne întrebăm: Ar putea fi armonie în Împărăția lui Dumnezeu dacă Fiul ascultă întocmai de ce spune Tatăl și soția Lui nu ar asculta la fel? Ar fi posibil?

Dacă atunci când ne întoarcem la Dumnezeu nu înțelegem că acesta este planul lui Dumnezeu pentru noi, nu am înțeles nimic.

Frumusețea Domnului Isus

Este esențial să cunoaștem trăsăturile inimii Domnului, felul Lui de a fi, căile Lui; frumusețea desăvârșită pe care o are Domnul Isus. (Să cunoască... pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei. Col. 2:2)

Este vital să-I cunoaștem inima pentru că va trebui să ne asemănăm cu El, pentru că va trebui să creștem până ajungem la înălțimea staturii plinătății Lui.

În planul lui Dumnezeu, care a fost făcut înainte de a fi omul, era prevăzut ca Fiul Său să vină pe pământ, să se asemene în toate lucrurile cu omul, să-și descopere frumusețea desăvârșită cu care să ne atragă la El, să ne îndrăgostim de El și în felul acesta să ne dorim să fim ca El. (După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

Cu toate acestea, frumusețea inimii Domnului este ascunsă de ochii majorității oamenilor, cel pe care-l admiră creștinii astăzi este un alt Isus. Astăzi este propovăduit un alt Isus pe care oamenii l-au acceptat foarte ușor.

Este un alt Isus, care cred ei, se bucură că oamenii îi sărbătoresc ziua de naștere, un Isus care s-ar uita ca și ei la știri, la telenovele, ar pierde vremea pe internet, pe facebook, ar merge la mare să se relaxeze, ar conduce cu viteză ilegală, ar lucra la negru... ar merge la armată, ar depune jurământ, s-ar mânâia... (Dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit sau o altă Evanghelie pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine! 2 Corinteni 11:4)

Adevăratul Isus este cel pe care-L găsim descris de Sfânta Scriptură, nu cum este descris de oameni în poeziile și cântecele lor.

Adevăratul Isus a iubit neprihănirea și a urât nelegiuirea. El nu a glumit, nu a râs la glumele altora, nu a folosit cuvinte nefolositoare, nu s-a certat cu nimeni.

El nu a trăit în firea pământească nici o clipă și acest Isus ne cheamă și pe noi să răstignim firea pământească și să trăim cum a trăit El. În relația Lui cu Tatăl, s-a lepădat de El însuși, a fost smerit, s-a făcut rob ascultător până la moarte, a fost evlavios, L-a iubit pe Tatăl ceresc din toată inima Lui.

Adevăratul Isus a fost îndelung răbdător când a fost batjocorit, a fost plin de bunătate față de cei ce l-au răstignit, a fost plin de blândețe, și-a iubit dușmanii. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Trebuie să trăim cum a trăit Isus!

Majoritatea dintre noi am fost învățați să privim admirativ la tot ce a făcut Domnul Isus, la felul Lui de a fi și ni s-a spus că noi nu vom putea să avem neprihănirea Lui, îndelunga Lui răbdare, blândețea Lui...

Suntem învățați că Domnul Isus a trăit la un standard dumnezeiesc, inaccesibil oamenilor și din această cauză nouă pământenilor ne sunt permise slăbiciunile omenești. Suntem înșelați că mântuirea stă doar în iertarea păcatelor prin jertfa de la cruce și la înviere ni se va atribui neprihănirea Lui.

Dacă vrem să aflăm cum a trăit Domnul Isus, ne sunt evidențiate doar lucrurile care nu sunt la îndemâna omului simplu. Ni se arată că El a umblat pe ape, a dat mâncare la cinci mii de oameni din doar cinci pâini și doi pești, a înviat oameni, a certat vântul, a poruncit mării să tacă... Am putea spune că a făcut lucruri pe care nici un om obișnuit nu le poate face.

Satan lucrează prin slujitorii lui, în așa fel, ca să trăim cu impresia că nimeni nu poate trăi ca Domnul Isus și că aceasta nu este pentru noi. Cuvântul Scripturii ne spune însă, în mod categoric, că trebuie să trăim cum a trăit Domnul Isus. Este o poruncă care trebuie împlinită de fiecare dintre noi. (Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el, cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Domnul nu ne cheamă să înmulțim pâinile sau să mergem pe ape sau să înviem morți, sau alte lucruri miraculoase. Nu în lucrurile acestea am fost chemați să ne asemănăm cu El și să trăim cum a trăit El.

Trebuie să trăim în acele lucruri în care a trăit El și care sunt în puterea oricărui om, lucruri în care fiecare dintre noi poate și trebuie să trăiască cum a trăit Domnul Isus; atât cel născut din nou, cel tânăr, cât și cel matur în credință.

Sunt lucruri cărora omul nu le acordă importanță, dar pe care le-a practicat Domnul Isus în relația lui cu Tatăl ceresc și pe care trebuie să le practicăm și noi toți, de la mic, la mare, fiindu-ne strict necesare pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Lepădarea de sine, smerenia, evlavia, neprihănirea... în care El a trăit, exprimă frumusețea caracterului Său, și pentru aceste lucruri oamenii L-au disprețuit și nu L-au băgat în seamă. (Odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina. Ioan 3:19)

Trebuie să fim plini de admirație față de felul Lui de a fi, să fim atrași de frumusețea inimii Domnului Isus, dar trebuie și să lucrăm pentru a ne transforma inima după inima Lui, să ne lepădăm de noi înșine, să fim smeriți, evlavioși, să ne facem robi cum s-a făcut El, să fim îndelung răbdători când suntem batjocoriți, să fim plini de bunătate față de cei ce ne prigonesc, să fim plini de blândețe...

Dacă ne găsim desfătarea în aceste lucruri, și le punem în practică, prin ele o să creștem pas cu pas până vom ajunge la desăvârșirea caracterului nostru.

În relația Sa cu Tatăl ceresc, "adevăratul Isus" **s-a lepădat de El însuși**, a fost smerit, **s-a făcut rob** ascultător până la moarte, frica de Domnul a fost plăcerea Lui, **a fost evlavios** și la iubit pe Tatăl ceresc din toată inima Lui.

Sunt mulțimi de oameni care Îl apreciază pentru că le-a dat de mâncare, pentru că i-a vindecat, dar pentru felul cum a trăit El în relația cu Tatăl Său, nu sunt interesați să știe și nici să trăiască așa cum a trăit El. Pentru că Satan ne-a înșelat că este imposibil să trăim cum a trăit El, aceste aspecte din viața Domnului nu sunt băgate în seamă de cei mai mulți dintre noi.

Însă este ușor de observat că în aceste lucruri în care a trăit El ni se cere și nouă să trăim și dacă vom trăi așa cum a trăit El, vom crește până vom ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Lepădarea de sine

Conform dicționar Dex: Renunțare la interesele sau la ideile personale

În relația Lui cu Tatăl ceresc, Domnul Isus s-a dezbrăcat de El însuși. (El, cu toate că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:6-8)

Lepădarea de sine implică să renunți la interesele tale, să renunți la părerile proprii, la voința proprie, oferindu-te rob, renunțând la replică.

Cu toate că era Fiul Lui Dumnezeu, Domnul Isus nu a avut păreri proprii, nu a făcut ce a vrut, ci și-a supus voința lui Dumnezeu în totalitate.

Definiția lepădării de sine o găsim în viața care a trăit-o Domnul Isus în relația Lui cu Tatăl ceresc. El nu a lucrat după gândurile Lui, ci a stat în ascultare și a făcut ce i-a spus Tatăl ceresc să facă. Atunci când a spălat picioarele ucenicilor, când a fost slujitorul tuturor, când a dat de mâncare mulțimilor, a fost în ascultare deplină față de ce i-a spus Tatăl ceresc să facă.

Dacă nu vom avea această imagine a lepădării de sine pe care a practicat-o Domnul Isus, nu vom ști ce înseamnă cu adevărat lepădarea de sine. (Adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând, și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

Domnul Isus i-a ales pe cei 12 ucenici, după o noapte de rugăciune cu Tatăl. Dar nici unul nu a fost ales de El ci de Tatăl ceresc. (Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și nici unul din ei n-a pierit, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura. Ioan 17:12)

A făcut multe vindecări, dar nu a făcut nici o vindecare din inițiativă proprie, toate au fost făcute după cum Tatăl i-a spus să facă. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. Ioan 5:30)

Aceasta este rețeta lepădării de sine și dacă Îl admirăm pentru felul cum a trăit El, ne-o însușim și o practicăm identic cum a practicat-o Domnul Isus.

Domnul Isus ne arată cum a trăit pe pământ, ne arată această trăsătură a inimii Lui, care este de o frumusețe desăvârșită. El ne atrage cu această frumoasă trăsătură, în așa fel încât să ne-o dorim din toată inima s-o avem și noi.

Am fost chemați să trăim cum a trăit El, să ne lepădăm de noi înșine, cum s-a lepădat El. Aceasta este viața adevărată la care am fost chemați, pentru că viața nouă nu poate să înceapă fără lepădare de sine.

Lepădarea de sine este prima cerință a Domnului Isus pe care trebuie s-o împlinescă orice om care vrea să înceapă viața nouă. (Dacă voințe ceva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23)

Se poate remarca ușor că lepădarea de sine face parte din planul de mântuire, fără de care nu există naștere din nou. Așa a trăit El, s-a lepădat de sine, El, Mirele nostru și ne cere și nouă să facem același lucru.

Verifică-te! Te-ai lepădat de tine însuși, de toate valorile omenești și ai preluat în totalitate lucrurile cerești? S-au făcut toate lucrurile noi? (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

Diavolul a venit să înșele oamenii cu anumite părți din Sfânta Scriptură ca să arate că nu se poate trăi cum a trăit Domnul Isus. Dar se poate și este

obligatoriu pentru mântuire! (Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine. Matei 10:38)

Așa a trăit Domnul Isus, așa trebuie să trăim și noi. Putem constata ușor uitându-ne în jurul nostru că lepădarea de sine, pentru ”creștinul” de azi este unul din cele mai disprețuite și nebagate în seamă lucruri. Să ne întrebăm cu sinceritate: Apreciem și ne dorim să trăim cum a trăit Domnul Isus?

Smerenia

Conform dicționar Dex: **Smerenie** = Atitudine umilă, supusă, respectuoasă.

În relația Lui cu Tatăl ceresc, Domnul Isus a fost smerit cu inima. Este o altă trăsătură de caracter a Domnului Isus, de o frumusețe desăvârșită cu care ne atrage la El. Este un lucru care exprimă frumusețea caracterului Domnului Isus, de care trebuie să ne îndrăgostim și să ne dorim să fim smeriți întocmai cum a fost El. (Învățați de la Mine, căci Eu Sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Matei 11:29)

Suntem chemați să trăim cum a trăit El, să trăim smeriți cum a trăit Domnul Isus, viață care este disprețuită și nebagată în seamă de cei mai mulți dintre creștinii de astăzi.

Domnul Isus este modelul smereniei pentru noi. În relația Lui cu Tatăl ceresc, El a fost atât de smerit cu inima, încât judecata i-a fost luată. (În smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Fapte 8:33)

La aceasta smerenie, în care judecata să ne fie luată suntem chemați și noi și trebuie să recunoaștem că este o chemare disprețuită de cei mai mulți. (La înfățișare a fost găsit ca un om, s-a smerit și s-a făcut ascultător până la moarte, Filipeni 2:8)

Atitudinea de umilință și de supunere absolută, este evidențiată de faptul că judecata doar după cum auzea de la Tatăl fără să caute să facă voia Lui, ci doar voia lui Dumnezeu, așa a trăit Domnul Isus. (Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis Ioan 5:30)

S-a smerit atât de mult încât s-a făcut ascultător până la moarte. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Îl iubim din toată inima, pe acest Isus, care are acest comportament atât de umil față de Tatăl Lui? Îl iubim pe acest Isus care s-a supus Tatălui în toate lucrurile? Am vrea să fim soția unui astfel de Om, care nu are păreri proprii ci face numai ce îi spune Tatăl Lui? Iubim această trăsătură de caracter din toată inima încât să ne dorim să fim și noi ca El, să trăim cum a trăit El? (Smeriți-vă, deci, sub mâna tare a lui Dumnezeu. 1 Petru 5:6)

Verifică-te! Ai făcut lucrul acesta? Trăiești smerit în relația ta cu Dumnezeu, adică umil și supus în toate lucrurile?

Evlavia

Conform Dex: **Evlavios** = Cel care respectă cu strictețe...; comportare respectuoasă și admirativă față de cineva.

O altă trăsătură de caracter a Domnului Isus care este de o frumusețe desăvârșită **este evlavia**. El a fost ascultat de Tatăl Ceresc din pricina evlaviei Lui. (Evrei 5:7)

Domnul Isus L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl Ceresc din toată inima și a păzit cu strictețe tot Cuvântul Lui, aceasta este evlavia adevărată. La aceasta suntem și noi chemați să avem evlavia care a avut-o Domnul Isus, nu doar o formă de evlavie. (Căci oamenii vor fi iubitori de sine... având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. 2 Timotei 3:2-5)

Domnul Isus, a respectat cu strictețe Cuvântul Tatălui. (Ioan 15:10 Dacă păziți poruncile Mele, veți rămânea în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.)

Statutul de cetățean al Împărăției lui Dumnezeu ne obligă și pe noi să fim evlavioși, ne obligă la admirație și la păzirea cu strictețe a poruncilor Lui.

Trebuie să înțelegem că, doar dacă ajungem să trăim în ascultare deplină față de legile Împărăției, care sunt fără cusur/perfecte, așa cum a trăit Domnul Isus, se va putea ajunge la desăvârșirea caracterului nostru.

Domnul Isus a venit pe pământ să ne învețe evlavia care este admirație și ascultare strictă. (Dacă învață cineva pe oameni învățatură deosebită, și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos **și de învățatura care duce la evlavie**, este plin de mândrie, și nu știe nimic. 1 Timotei 6:3-4)

Trebuie să învățăm să fim evlavioși cum a fost Domnul Isus, ca în final să fim găsiți ascultători în toate lucrurile așa cum a ascultat Domnul Isus de Tatăl.

Un exemplu de ascultare îl putem vedea la Avraam când i s-a cerut să-l aducă jertfă pe fiul său Isaac. El nu a cârțit, nu a negociat, ci doar a împlinit exact așa cum i s-a poruncit. (Îngerul a zis: Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știi acum că te temi de Dumnezeu. Geneza 22:12)

Toți oamenii vor trebui să treacă prin examenul încercării credinței pentru a fi verificați și găsiți buni, sau nevrednici de Împărăția lui Dumnezeu. (Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții. Iacov 1:12; Încercarea credinței voastre... are ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus. 1 Petru 1:7) Numai cel ce va ajunge la această evlavie, de ascultare deplină, de neclintit, ascultare ce la caracterizat pe Domnul Isus și care

este la polul opus neascultării lui Adam, acela va fi găsit vrednic să locuiască în veșnicie în Țara de sus.

Nu putem să ne trăim toată viața într-o continuă neascultare și să credem că totuși în final prin invocare milei, vom fi primiți în raiul lui Dumnezeu.

Verifică-te? Îl admiri atât de mult pe Domnul Isus, încât să îți dorești să împlinești cu strictete poruncile Lui; să fii evlavios ca El?

A luat chip de rob

Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu, dar când a coborât pe pământ, din iubirea Lui cea mare față de Tatăl ceresc, **El s-a oferit rob lui Dumnezeu.**

Conform dicționar Dex: sclav, rob = Persoană lipsită de orice drepturi, aflată în proprietatea deplină a unui stăpân pentru care muncește; Persoană care satisface orbește și servil voința altuia.

Așa a trăit Domnul Isus toată viața pe acest pământ și ne cheamă să avem în noi gândul acesta care era în El. (Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus. Măcar că avea chipul lui Dumnezeu, nu s-a făcut deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:5,7)

Acesta a fost Domnul Isus. Să ne gândim la un rob, la un sclav care este la stăpânul lui. El nu are dreptul să hotărască ce să facă în curtea stăpânului. El intră la stăpân și este un sclav care face doar ce spune stăpânul.

El este Domnul domnilor, este măreț și îl apreciem pentru aceasta, dar să apreciezi pe cineva care se oferă rob și care ne cheamă să facem și noi același lucru umilitor, nu mulți primesc acest lucru. (Ei I-au răspuns: Noi suntem sămânța lui Avraam, și n-am fost niciodată robii nimănui. Ioan 8:33)

Domnul Isus nu a făcut nimic de la El însuși, absolut nimic. Sună foarte ciudat. Acest gând era în Domnul Isus și ne cere să-l avem și noi.

El măcar că avea chipul lui Dumnezeu, măcar că era Fiul lui Dumnezeu, n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă sau egalul lui Dumnezeu. El S-a dezbrăcat de El însuși, a luat chip de rob și S-a făcut ascultător până la moarte.

Domnul Isus L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl ceresc din toată inima și a păzit Cuvântul lui Dumnezeu de pe poziția de rob. La aceasta am fost chemați și noi; să păzim Cuvântul lui Hristos ca un rob la stăpânul Lui.

Este unul din cele mai disprețuite lucruri, este cea mai de jos poziție să te oferi rob cuiva, să nu mai faci tot ce voiești. Este de nebăgat în seamă, este de disprețuit. Și la aceasta suntem chemați. (Odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Odată ce v-ați făcut robi lui Dumnezeu... Dumnezeu nu intră în relație cu noi, ca parteneri. El nu ne lasă să trăim viața cum vrem și nu vrea doar să îi

aducem jertfele noastre, daruri și să ne cumpărăm astfel locul în Împărăția lui cea veșnică. Nu, El vrea de la noi să-L iubim atât de mult încât să ne facem robi de bună voie. (Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile. Psalmi 40:6)

Robi lui Hristos, la aceasta am fost chemați, să trăim cum a trăit El. (Cine zice că rămâne în El, trăiește și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6) Așa au trăit ucenicii Domnului, așa trebuie să trăim și noi ca robi ai lui Hristos. (Pavel, rob al lui Isus Hristos. Romani 1:1; Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos. 2 Petru 1:1)

Numai dacă găsim în El întruparea frumuseții desăvârșite, mărgăritarul de mare preț, numai așa îl vom iubi din toată inima, din tot cugetul, numai atunci se declanșează în noi dorința de a fi ca El, de a ne lepăda de noi înșine, **dorința de a ne face robi** și de a învăța numai de la El.

Doar iubirea din toată inima, din tot cugetul este singurul lucru care mă determină să mă ofer rob de bună voie, nesilit de nimeni. Doar această ascultare de rob la stăpân poate avea ca rezultat construirea chipului Domnului pas cu pas în toate amănuntele.

Numai când cuvintele Lui sunt o desfătare pentru noi, numai atunci construim în ascultare în toate detaliile care ne sunt aduse de Duhul Sfânt, numai atunci vom fi transformați cu adevărat. Duhul ne schimbă din frumusețe în frumusețe după chipul Domnului doar dacă ascultăm deplin de El, în cele mai mici amănunte. (Iată, doresc să împlinesc poruncile Tale: fă-mă să trăiesc în neprihănirea cerută de Tine! Psalmi 119:40)

Numai când orânduirile Lui sunt desfătarea mea, numai atunci mă voi lepăda de mine însumi și mă voi face robul Lui de bună voie. (Mă desfățez în orânduirile Tale. Psalmi 119:16)

Nu poți deveni rob lui Hristos până nu moare omul vechi, până omul vechi își păstrează poziția de autoritate. (Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. 2 Timotei 2:11; (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23)

Modelul nostru, pe care trebuie să-L imităm în toate aspectele este Domnul Isus. El L-a admirat și L-a iubit pe Tatăl atât de mult încât s-a făcut de bunăvoie rob ascultător în totul. S-a făcut rob de bună voie pentru că atât orânduirile cât și poruncile Tatălui erau desfătarea Lui. (Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus. S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob. Filipeni 2:5,7)

Și cu mine trebuie să se întâmple la fel, și eu dacă-L voi admira așa de mult pe Domnul Isus o să vreau să mă fac rob de bunăvoie cum s-a făcut El. (Adevărat

vă spun că Fiul nu poate face nimic de la sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând, și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. Ioan 5:19)

Numai cei ce se fac robi de bunăvoie din iubirea lor din toată inima față de Domnul Isus au ca rod sfințirea și ca sfârșit viața veșnică. (Odată ce va-ți făcut robi ai Lui... aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Numai dacă îmi doresc din toată inima să am și eu trăsăturile caracterului Său, atunci poruncile Lui vor fi o desfătare pentru mine, atunci le voi iubi, numai atunci voi asculta de El ca rob de toate poruncile Lui, și așa voi ajunge ca El. (Eu iubesc poruncile Tale, mai mult decât aurul curat. Psalmi 119:127)

Unul din lucrurile esențiale pe care trebuie să-l înțelegem este că toate poruncile Domnului după care trebuie să trăim, sunt o imagine fidelă a caracterului Său, a felul Lui de a fi; ele ne arată cum a trăit El, ne arată căile Lui. Toate, absolut toate poruncile Lui, îl reprezintă de fapt pe El.

De aceea nu putem neglija nici o poruncă, pentru că trăsăturile Domnului se regăsesc în poruncile Lui. În fiecare învățătură a Lui este ascunsă o trăsătură a Domnului. Așa cum în embrionul uman sunt ascunse toate trăsăturile celui care urmează să se nască, așa sunt trăsăturile Domnului Isus, ascunse în sămânța lui Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

Verifică-te! Te-ai oferit să trăiești ca rob, ascultător în toate lucrurile de Domnul Isus?

Neprihănirea

Definiția Dex: neprihănire = Fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat.

Una din cele mai frumoase trăsături de caracter a Domnului Isus **este neprihănirea**. El a iubit neprihănirea și a urât nelegiuirea. (El... este neprihănit. 1 Ioan 3:7) Sfânta Scriptură îl numește, Împărat al neprihănitirii.

Dacă iubim din toată inima această trăsătură de caracter a Domnului Isus care este de o frumusețe desăvârșită, vom fi flămânzi și însetați după neprihănire și ne vom dori să trăim neprihăniți cum a trăit El. (Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați! Matei 5:6)

Cei care sunt născuți din nou și se află în Împărăția lui Dumnezeu iubesc neprihănirea și urăsc nelegiuirea. Astfel avem la îndemână un criteriu simplu după care ne putem verifica ușor dacă suntem născuți din nou. (Dacă știți că El este neprihănit, să știți și că oricine trăiește în neprihănire este născut din El. 1 Ioan 2:29)

Unul din cele mai importante lucruri din Împărăția lui Dumnezeu este neprihănirea/sfințenia. (Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17; Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru... cât vor ține vremurile. Psalmi 93:5)

Cetățenii Împărăției lui Dumnezeu nu înșală, nu folosesc darurile/mita, nu poftesc și nu își însușesc lucrurile altuia; dacă sunt la școală, nu folosesc copiatul, nu au pe calculator softuri furate/pirate, nu își însușesc și nu folosesc lucruri de la locul de muncă care nu le aparțin. Ex: Nu folosesc mașina sau lucrurile firmei pentru scop personal. (Să nu poftești nici un... lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom 5:21)

Cuvântul Scripturii ne atenționează că cine nu trăiește în neprihănire nu este născut din Dumnezeu. (Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu. Ioan 3:10)

Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu, dacă nu iubim porunca Domnului Isus care ne spune să dăm Cezarului ce este al Cezarului, dacă nu ne desfătăm în ea, dacă suntem lacomi și nu vrem să ne plătim taxele, dacă lucrăm la negru, dacă dăm mită la spital și în alte locuri, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră... atunci nu suntem atrași de această trăsătură de caracter a Domnului Isus și nu ne dorim să trăim cum a trăit El. (Dați Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21)

Verifică-te: Ești flămând și însetat să fii neprihănit în toate lucrurile? Vrei să trăiești în neprihănirea în care a trăit Domnul Isus? (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33)

Ca o concluzie putem observa ușor că sunt multe lucruri în care El a trăit și la care ne-a chemat și pe noi să trăim. Și putem să trăim cum a trăit El și dacă vom trăi așa, Duhul Sfânt ne va schimba din frumusețe în frumusețe după chipul Domnului până vom ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Doar aceste lucruri ne vor conduce la a avea trăsăturile Lui de caracter, respectiv neprihănirea Lui, îndelunga răbdare, bunătate, dragoste, milă...

Școala Lui Hristos

În planul veșnic făcut înainte să fie lumea, Dumnezeu a prevăzut Biserica - **Trupul lui Hristos** care este familia și școala unde este pus cel născut din nou, ca să învețe să trăiască **cum a trăit Domnul Isus**. În Biserică învățăm smerenia, evlavia, învățăm să ne oferim robi lui Hristos, învățăm să trăim în neprihănire, cum a trăit El.

Trebuie să învățăm și să creștem până ajungem să avem trăsăturile de caracter ale Domnului Isus, respectiv îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, dragostea... aceasta fiind posibilă doar în școala Lui, care este Biserica.

Cel născut din Dumnezeu este pus în familia Lui, ca să fie hrănit cu laptele duhovnicesc și să crească până va ajunge la statura de om mare, la înălțimea

staturii plinătății lui Hristos. (Și El a dat pe unii... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților... până vom ajunge la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)

La o privire mai atentă, putem remarca ușor că toate lucrurile care țin de mântuirea omului, de la nașterea din nou până la ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, sunt uimitor de asemănătoare cu lucrurile pe care le întâlnim și în această scurtă viață pe pământ.

La venirea pe lume, asistăm la nașterea copilului, care este foarte asemănătoare cu nașterea din nou în Împărăția lui Dumnezeu. Toate lucrurile sunt absolut noi pentru copilul nou născut.

Pruncul firesc nu poate să-și aleagă în ce familie să crească, cei din care s-a născut sunt familia lui. El asimilează tot ce vede și aude de la părinții lui. Așa este și cu cel născut din nou, el este pus de Dumnezeu într-o familie duhovnicească (Trupul lui Hristos care este Biserica) și trebuie să asimileze tot ce vede și aude de la părinții lui duhovnicești. (Dumnezeu a pus mădulele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Pentru creștere, pruncul firesc este hrănit cu laptele matern, tot așa pruncul duhovnicesc este hrănit cu laptele duhovnicesc. (Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire. 1 Petru 2:2)

Sfânta Scriptură ne descrie Biserica lui Hristos ca fiind o familie, cu prunci, copii, părinți unde trăim într-o legătură strânsă unii cu alții și creștem ca să ajungem la statura de om mare, să fim asemenea Domnului.

El ne naște din nou, ne dăruiește Duhul Sfânt care să ne călăuzească, ne pune în școala Lui unde avem învățători, părinți spirituali, ca să ne crească după standardul Împărăției Lui și ne-a dăruit tot ce avem nevoie pentru a putea ajunge la statura pentru care am fost creați. (Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup. 1 Corinteni 12:13)

Această școală de ucenici are un scop unic, ca ucenicul să ajungă să fie asemenea Învățătorului. Toți trebuie să urmărim această școală care are ca scop final, obținerea chipului Fiului Său în noi. (Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui. Luca 6:40)

Fiul lui Dumnezeu a fost trimis pentru a institui Trupul lui Hristos și s-a subordonat perfect acestui plan. El este fondatorul școlii de ucenici, al Bisericii de care se îngrijește cu drag. (Eu voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui. Matei 16:18; Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Domnul Isus a făcut ucenici, apoi i-a trimis în toată lumea, ca la rândul lor să facă alți ucenici și să înscrie în școala lui Hristos pe oricine își dorește să locuiască cu Dumnezeu în veșnicie. (Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:19 -20)

Apostolul Pavel este un exemplu în acest sens. Toată viața și-a pus-o în slujba Bisericii lui Hristos pentru a face ucenici pe care să-i învețe și să-i înfățișeze înaintea lui Dumnezeu ca ucenici desăvârșiți în Hristos. (Sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, **ca să înfățișăm pe orice om, desăvârșit** în Hristos Isus. **Iată la ce lucrez eu**, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine. Coloseni 1:28-29)

Trebuie să înțelegem că numai urmând această școală de ucenicie vom ajunge la standardul cerut de Împărăția lui Dumnezeu. Este școala unde învățăm despre lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu, unde învățăm să le practicăm, unde suntem verificați cum le practicăm, școală pe care trebuie să o urmăm și să o absolvim.

Numai în școala Lui relațiile dintre ucenici pot fi ajustate până se ajunge la maturitate și unitate deplină în toate lucrurile, unitate care se va regăsi și în Împărăția Sa veșnică. (Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în Noi. Ioan 17:21)

Dumnezeu pune mădulele în Trupul lui Hristos în mod similar cum le-a pus în trupul uman; inima la locul ei, pancreasul la locul lui, unghia la locul ei, fiecare cu funcțiile lor. Voi zidi Biserica Mea ... Matei 16:18)

Dumnezeu nu pune nici un mădular să crească afară din trup, pentru că despărțit de trup nu poate avea nici viață, nici creștere. Luăm ca exemplu pancreasul care nu poate avea viață undeva în afara trupului. El se află în trup strâns legat de alte mădule de unde primește și dăruiește mai departe.

Tot așa este cu mădulele din trupul lui Hristos. Nici un mădular nu poate crește singur independent de trup. (Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcând-și voia lui... și nu se ține strâns de Capul din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu.)

Doar în ea avem părinți spirituali, învățători care să ne crească până ajungem la maturitate. (Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei. Efeseni 4:16)

Omul trebuie trecut prin felurite încercări, pentru ca la finalul școlii să ajungă să dobândească trăsăturile de caracter ale Domnului Isus, pentru a fi găsit

vrednic locuiască cu Dumnezeu și cu toți aceia care au absolvit această școală de ucenici și care au aceste trăsături imprimare în caracterul lor.

Vom lua ca exemplu îndelunga răbdare. Cum putem ajunge s-o avem imprimată în caracterul nostru? Vom învăța și asimila învățătura Domnului cu privire la neîmpotrivire, apoi când vin încercări peste noi, o punem în practică călcând pe urmele Domnului Isus și a părinților noștri spirituali. (Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40-41)

Cei care ne sunt părinți vor supraveghea cum aplicăm în viața de zi cu zi această învățătura Domnului. Când ni se vor lua drepturile sau ce este al nostru, trebuie să urmăm exemplul Domnului și să trăim cum a trăit El.

Prin aceasta școală, a răbdării, care își face desăvârșit lucrarea, trebuie să treacă fiecare dintre noi, pentru că numai așa se ajunge la desăvârșirea caracterului nostru. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic. Iacov 1:2-4)

Însă cei mai mulți dintre noi au fost înșelați de Satan că nu este posibil să trăim cum a trăit Domnul Isus, așa că, nu este nevoie de părinți duhovnicești ca să ne învețe și să ne ajute la modul practic să trăim ca El.

Satan lucrează ca să ne încredințeze că nimeni nu poate ajunge ca Învățătorul lui. Și face acest lucru ca să ni se pară absurdă ideea de a fi ucenici în școala lui Hristos. De aceea ucenicia față de Hristos nu este predicată azi și este inexistentă în organizațiile religioase de azi, pentru că aproape nimeni nu crede că trebuie să trăiască ca Învățătorul lui, nu există această țință la care trebuie să ajungem.

A lucrat intens să nu se înțeleagă pentru ce a fost trimis Domnul Isus și lucrează să desființeze orice gând al omului de a se înscrie în această școală de ucenici, în care Domnul Isus este Învățătorul pe urmele căruia trebuie să călcăm.

Prin ceea ce vedem azi mai peste tot, observăm că Satan a lucrat cu putere și a reușit să denatureze rolul școlii, rolul Trupului lui Hristos. Prin învățătura falsă **”că mântuirea se rezumă doar la iertarea păcatelor”** (învățătură care stă la fundamentul organizațiilor religioase), a înșelat omul că nu este nevoie de ucenicie și nici de școală de ucenicie.

Pe fundamentul acestei învățături a reușit să-l înșele pe om că ”Biserica” constă de fapt în clădiri cu săli de închinare și de predicare prin care i se dă omului doar educație religioasă, ucenicia nefiind în planul de mântuire.

În primul rând a lucrat la înlocuirea părinților/păstorilor duhovnicești care au în sarcină creșterea copiilor lor, cu pastori/lideri în predicare, cu slujitori dedicați doar programelor de închinare, care au în sarcina lor doar educația instituționalizată și ținerea turmei sub formă risipită, nicidecum creșterea copiilor. (Lupul le răpește și le împăraștie. Ioan 10:12)

În acest fel Biserica a devenit doar un centru de educație religioasă, pierzându-și astfel menirea, nemaifiind locul destinat creșterii și desăvârșirii sfinților.

Dacă privim la organizațiile religioase de astăzi vedem ușor cât de bine a reușit Satan să înșele omenirea, toate practicând acest sistem instituționalizat de închinare și predicare. De la catolici, ortodocși, lutherani, până la mișcările neoprotestante toate merg pe același tipar de organizare, cu clădiri construite special pentru închinare și predicare.

Astfel cel ce dorește să trăiască în mod practic viața de ucenicie care presupune o relația prunc (copil) - părinte, se va afla în situația ridicolă de a nu a găsi nici un părinte spiritual și aceasta se întâmplă pentru că azi în majoritatea adunărilor lipsesc cu desăvârșire părinții duhovnicești, aceștia fiind înlocuiți cu pastori-predicatori, membri de comitet, lideri de tineret...

Trebuie să înțelegem bine că nu vom putea crește ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos dacă nu vom avea părinți duhovnicești pe care să-i urmăm! (Căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie. De aceea vă rog să **călcați pe urmele mele**. 1 Corinteni 4:15, 16; Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos. 1 Corinteni 11:1)

Părinții duhovnicești sunt aceia care sunt puși/învredniciți de Duhul Sfânt să asigure atât creșterea cât și păzirea copiilor. (Luați seama, deci, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt priveghetori, ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. Fapte 20:28)

Pentru ca să poată face lucrul acesta, copiii trebuie să asculte de ei în toate lucrurile. (Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. 1 Petru 5:5)

Supunerea ne este descrisă de Scriptură ca fiind o ascultare deplină fără abatere la dreapta sau la stânga. (Să faci după legea pe care te vor învăța și după hotărârea pe care o vor rosti ei, să nu te abați de la ce-ți vor spune ei, nici la dreapta nici la stânga. Deuteronom 17:11)

Numai așa se poate ajunge la desăvârșirea noastră, numai dacă vom asculta de mai marii noștri în toate lucrurile. (Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea

socoteală de ele. Evrei 13:17; El a dat pe unii... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților. Efeseni 4:11, 12)

Este bine să înțelegem diferența dintre educație și creșterea sub autoritate părintească. Prin predicare primim doar învățătură nu și creștere părintească.

Putem vedea cât de mare este diferența când privim la un copil orfan și la un copil care are părinți. Și unul și altul primește educație. Însă la copilul care are părinți, pe lângă educație aceștia vor fi lângă el să-i construiască caracterul, să-l încurajeze în lucrurile bune și să-l corecteze în ceea ce greșește. În schimb la copilul orfan dacă va face lucruri greșite nu va fi nimeni lângă el să-l corecteze.

Sfătuim pe cititor să nu-și dorească să se afle într-o adunare instituționalizată care practică doar închinarea și predicarea, să fie singuratic, asemenea unui copil orfan, și să evite astfel Trupul lui Hristos care este bine încheșat și strâns legat.

Să fugim de adunarea care nu practică îngrijirea și supunerea; care nu are părinți duhovnicești. Acolo este lucrarea lui Satan cu care a înșelat lumea religioasă, acolo nu este Trupul lui Hristos.

Să ne dorim să fim într-un trup unde poate fi împlinit tot Cuvântul lui Hristos, unde fiecare mădular își dă partea pentru a ajunge la statura pentru care am fost creați, pentru a se întipări chipul lui Hristos în noi.

Atrași mai mult de frumusețea întunericului

Avem la dispoziție două oferte astăzi, frumusețea caracterului lui Hristos și a Împărăției lui Dumnezeu care implică răstignirea firii pământești și frumusețea împărăției întunericului cu plăcerile de o clipă ale păcatului.

Celor mai mulți când li se arată **cum a trăit adevăratul Isus**, sau mai bine zis, când li se arată frumusețea trăsăturilor inimii Lui, nu sunt atrași de aceste "modeste trăsături" și le resping ca pe ceva de disprețuit, nu sunt interesați să-și imprime în caracterul lor acest caracter modest și umilitor, de nebagat în seamă. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebulie; și nici nu le poate înțelege... 1 Corinteni 2:14)

Cei mai mulți oameni rămân doar la o formă de evlavie, doar la ce a făcut Domnul la cruce pentru ei. Domnul Isus cheamă pe toți oamenii să trăiască cum a trăit El, dar oamenii disprețuiesc trăsăturile inimii Lui și nimeni nu le bagă în seamă. E mai ușor astăzi să alegi plăcerile de o clipă ale păcatului și să crezi ce îți se predică astăzi că ele sunt iertate deplin la cruce.

Să nu ne înșelăm pentru că mare ne va fi dezamăgirea în ziua judecății, ziua mâniei lui Dumnezeu. (Mânia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva

oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înăbușe adevărul în nelegiuirea lor. Romani 1:18)

Dacă de exemplu, trăim în păcatul mâniei, dacă mânia este pentru noi încă un mod de viață după zeci de ani de ”pocăință”, să înțelegem că nu am fost plini de admirație față de una din cele mai frumoase trăsături ale inimii Lui, respectiv față de blândețea și îndelunga răbdare a Domnului Isus.

Nașterea din nou este începutul lucrării de desăvârșire în răbdare și dacă noi nu iubim cu toată inima, cu toată puterea această trăsătură de caracter a Domnului, lucrarea lui Dumnezeu de desăvârșire nu a început; nu am fost încă primiți ca ucenici în școala unde se învață răbdarea care a avut-o Hristos.

Toate lucrurile trebuie să se facă noi, cele vechi trebuie să dispară. (Dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17)

De asemenea dacă viața noastră este încă neschimbată în privința neprihănirii, dacă nu admirăm și nu iubim această frumoasă trăsătură de caracter a Domnului Isus, dacă nu suntem flămânzi și însetați să trăim în neprihănire cum a trăit El, lucrarea lui Dumnezeu de desăvârșire nu a început.

Cuvântul Scripturii ne vorbește foarte clar: ”Oricine este născut din Dumnezeu, nu trăiește în păcat, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate trăi în păcat, fiindcă este născut din Dumnezeu. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu.” (1 Ioan 3:9-10)

Dacă nesocotim autoritățile care sunt de la Dumnezeu, dacă conducem mașina cu viteză ilegală... fără să ne pese de legea circulației, dacă vorbim de rău, atât pe dregători cât și pe alții... dacă trăim în poftele firii pământești, înseamnă că suntem încă în starea veche, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oamenii aceștia, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile. Iuda 1:8)

Cuvântul Scripturii este foarte limpede în această privință: ”Oricine să fie supus stăpânirilor; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii puse de El. (Romani 13:1); Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. (1 Ioan 2:16)

Întrebări și cercetare personală

Te rugăm, așa cum stai, singur cu tine însuși, să te verifici în ce situație te afli în acest moment. De aceasta va depinde veșnicia ta!

Este bine să ne cercetăm fiecare în lumina Cuvântului și să ne întrebăm ce naștere din nou am avut. Am fost atrași de frumusețea trăsăturilor Domnului Isus? Lucrăm conștient pentru ne schimba după chipul lui Hristos? Se văd în viața noastră roadele lucrării Duhului?

Ai căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară și te regăsești printre cei care au părăsit lucrurile din lume?

Verifică-te: Ai făcut un legământ real de ucenicie de ascultare deplină față de Hristos? Trăiești în neprihănire și țința ta este să ajungi la înălțimea staturii plinătății lui Hristos? Ești supus autorităților rânduite de Dumnezeu? Eviți plata taxelor, iubești lucrurile din lume?

Ești pus de Dumnezeu cu adevărat în Trupul lui Hristos care este bine încheșat și strâns legat unde fiecare mădular își dă partea lui și ești supus mai marilor bisericii? Sau ești într-o adunare cu programe religioase, unde fiecare face ce vrea?

Dacă te afli în situația că ai vorbirea în limbi întreabă-te de unde o ai? De la Duhul Sfânt sau de la alt duh? Ai primit darul acesta pentru a-l folosi la creșterea și desăvârșirea celorlalți sau numai pentru tine ca să te încredințezi că ești mântuit? Cercetează-te cu mare atenție pentru că este în joc veșnicia ta!

Dacă încă nu ai căutat neprihănirea ca pe o comoară, începe de acum. Dacă ai înțeles care sunt trăsăturile de caracter ale Domnului, dorește să le ai și tu. Începe și trăiește în neprihănire cum a trăit El, învață răbdarea, blândețea, dragostea... de la Domnul Isus și vei găsi odihnă pentru sufletul tău.

Biserica este Trupul lui Hristos, este școala care are în ea doar ucenici ai lui Hristos. În această școală toți de la cel mai mic, până la cel mai mare au ca țintă să ajungă desăvârșiți ca Învățătorul lor.

Ea a fost proiectată de Dumnezeu pentru creșterea și desăvârșirea sfinților, aceasta este menirea ei. (El a dat pe unii... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)

Caută o adunare curată, unde frații se îngijesc unii de alții și care au ca țintă creșterea și desăvârșirea sfinților, ca să poți crește sănătos spre desăvârșire, pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos! (Urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. 2 Timotei 2:22)

Alte materiale de trezire spirituală:

NAȘTEREA DIN NOU
BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS
HAINA DE NUNTĂ

Le poți comanda și le vei primi gratuit!

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe teme: Nașterea din nou; Frica de Domnul; Roada Duhului; Viața nouă din Împărăție;
Biserica - Trupul lui Hristos;

Această broșură se distribuie gratuit.

Dacă crezi că această broșură poate aduce o trezire, te rugăm participă și tu în lucrarea de distribuire.

Pentru a asculta predici audio intră pe: www.cuvantcurat.ro

Ne poți contacta la:

tel. 0744.57.47.11; sau prin e-mail: contact@cuvantcurat.ro

Primii oameni creați de Dumnezeu au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, având însușirile Lui. (Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său. Geneza 1:27)

Omul a fost creat de Dumnezeu să trăiască în Împărăția Sa, dar a fost înșelat de Satan și datorită neascultării, a murit din punct de vedere spiritual.

Dumnezeu a prevăzut în planul Lui, nu doar restaurarea, ci și desăvârșirea creației Lui. (El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, **pentru desăvârșirea sfinților**, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, **la înălțimea staturii plinătății lui Hristos**. Efeseni 4:11-13)